வேதாகமத்தின் பார்வையில் ஆண் பெண் சமத்துவம்

Philip B. Payne

2015 / 2023

ஆங்கிலத்திலிருந்து ஜெர்மன் மொழிக்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்டது

ஜெர்மன் மொழிபெயர்ப்பு: Hans-Jörg Ronsdorf

Philip Barton Payne அவர்களின் அன்பான அனுமதியுடன்

ஜெர்மன் உரையின் பிழைதிருத்தம்: Wolfgang Klöckner

Sulzberg, அக்டோபர் 2026

2-ஆம் பதிப்பு, திருத்தப்பட்டது (1-ஆம் பதிப்பு ஜூலை 2023)

மின்னஞ்சல் மூலம் ஆர்டர் செய்ய

hj-ronsdorf@t-online.de

தொலைபேசி: 08376 929643

ஒரு சிறு நூலின் விலை 3,80 யூரோ, அனுப்புதல் செலவு தனி

www.hans-joerg-ronsdorf.de

ISBN 978-3-9820715-8-9

பொருளடக்கம்

1 முன்னுரை

தேவனுடைய ராஜ்யத்திலும், சமுதாயத்திலும், குடும்பத்திலும், திருமணத்திலும் பாலினம் ஏதேனும் வேறுபாட்டை உண்டாக்குகிறதா என்ற தலைப்பு, 21-ஆம் நூற்றாண்டிலும் விசுவாச அறிக்கையைப் பற்றிக்கொண்டிருக்கும், வேதாகமத்திற்கு உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்களிடையே இன்னும் உணர்ச்சிவசப்பட்டு விவாதிக்கப்படுவது ஆச்சரியமல்லவா? சுவிசேஷத்தின் ஒரு முக்கிய சத்தியத்தைப் பற்றியோ பரிசுத்த வேதாகமத்தின் அதிகாரத்தைப் பற்றியோ விவாதம் நடக்கிறது என்று நினைக்கும் அளவுக்கு அது கடுமையாக இருக்கிறது. முதலில் இதைச் சொல்லிவிடுகிறேன்: ஆணும் பெண்ணும் நிச்சயமாக வேறுபட்டவர்கள். இதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் தெளிவுபடுத்த வேண்டியது இதுதான்: பெண்ணைவிட ஆணுக்கு வழிநடத்தும் அல்லது முன்னுரிமையான நிலை உண்டா? அதிலிருந்து, பெண்கள் ஆண்களுக்கோ சபைகளுக்கோ போதிக்கவும் அவர்களை வழிநடத்தவும் கூடாது என்ற முடிவு வருகிறதா?

உண்மை இதுதான்: திருச்சபைகளும் சபைகளும் இந்தத் தலைப்பை இடைவிடாமல் எதிர்கொள்கின்றன – அதாவது பெண்களும் ஆண்களும் ஒன்றுகூடும் ஒவ்வொரு முறையும். அந்த வகையில் இந்தத் தலைப்பு இரண்டாம் பட்சமானது அல்ல. சிலருக்கு, வழிநடத்தும் அதிகாரமும் போதிக்கும் அதிகாரமும் ஆண்களுக்கே உரியவை. மற்றவர்களுக்கு, ஒருவர் எந்தப் பாலினத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பது எந்த வேறுபாட்டையும் உண்டாக்குவதில்லை. ஒரே சபையில் இரண்டு பார்வைகளையும் கடைப்பிடிப்பது அரிது, அல்லது முடியவே முடியாது. ஆகவே நாம் மீண்டும் வேதாகம வசனங்களிடம் திரும்பிச் செல்ல வேண்டும். ஏற்கனவே எத்தனையோ முறை அங்கே சென்றிருந்தாலும். இருந்தாலும்: இன்னொரு முயற்சி செய்வோம்.

இறையியலாளரும் மொழியியலாளருமான பிலிப் பி. பெய்ன் (Philip B. Payne), வேதாகமத்தின் வழியாக ஒரு சிறு பயணத்திற்கு நம்மை அழைத்துச் செல்கிறார். இந்தத் தலைப்பில் அவருடைய சிந்தனையை மாற்றியது வேதாகமமே. ஏன் என்பதை வாசித்துப் பாருங்கள். இந்தத் தலைப்பில் அவர் சில நூல்களை எழுதியிருக்கிறார்.[1] நீங்கள் கையில் வைத்திருக்கும் இந்தச் சிறு நூலில், 2015-இல் Priscilla Papers[2] என்ற இதழில் வெளியிடப்பட்ட ஒரு கட்டுரை இடம்பெற்றிருக்கிறது. இந்த ஜெர்மன் பதிப்புக்காக ஆசிரியர் எழுதிய முன்னுரையில் (“என் நீண்ட பயணம்”) சில புதிய கண்டுபிடிப்புகள் பேசப்படுகின்றன.

இந்தச் சிறு நூலின் தலைப்பு, எந்த நிலைப்பாடு முன்வைக்கப்படுகிறது என்பதைத் தெளிவாக்குகிறது. சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கைப் பற்றிய சமத்துவக் கோட்பாட்டுப் பார்வையை இது சுருக்கமாகத் தருகிறது: ஆணும் பெண்ணும் சம உரிமையுள்ளவர்கள், சம பொறுப்புள்ளவர்கள். பாலினங்களுக்கிடையே படிநிலையிலான எந்த ஏற்றத்தாழ்வும் வேதாகமத்திற்கு முரணானது என்று நிராகரிக்கப்படுகிறது, ஏனெனில் அது சுவிசேஷத்திற்கு முரணாக இருக்கிறது.

கவனிக்கத்தக்கது இதுதான்: ஆங்கிலம் பேசும் உலகில், கடந்த சில ஆண்டுகளில், முன்பு ஆணையும் பெண்ணையும் பற்றிய நிரப்புக் கோட்பாட்டுப் பார்வை என்று அழைக்கப்படுவதைக் கொண்டிருந்த ஆண்களின் நூல்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன (இறுதியில் உள்ள பரிந்துரைக்கப்படும் நூல்களைக் காண்க). சபையில் ஆண்கள் மட்டுமே வழிநடத்தவும் போதிக்கவும் முடியும் என்று இந்தப் பார்வை கூறுகிறது. ஆனால் இந்த ஆசிரியர்கள் இப்போது நிரப்புக் கோட்பாட்டுப் பார்வையை முழுமையாகக் கைவிட்டுவிட்டார்கள். அவர்களுக்கு வேதாகமமே ஒரே அளவுகோல். இன்றைய சமுதாயத்திற்கு எது பிடிக்கும் என்றோ, கலாச்சாரத்தை எப்படித் திருப்திப்படுத்தலாம் என்றோ அவர்கள் கேட்கவில்லை. மாறாக, அவர்கள் வேதாகமத்திடம் மீண்டும் மீண்டும் கேள்வி கேட்டு, அதை ஆராய்ந்தார்கள். அவர்களுடைய முடிவு ஒருமனதாக இருந்தது: எந்த “ஆனால்”, “ஒருவேளை” இல்லாமல் வேதாகமம் ஆண் பெண் சமத்துவத்-

தைப் போதிக்கிறது. எல்லா விதத்திலும். எல்லா இடத்திலும். எல்லாக் காலத்திலும். ஏதேனின் இரகசியம் இதுதான்: இரண்டு பாலினங்களும் தங்களுடைய வெவ்வேறு பலங்களைக் கொண்டுவருகின்றன: ஆதாமுக்குக் குறைவாக இருப்பதில், சம உரிமையும் சம நிலையும் உள்ள பங்காளியாக ஏவாள் அவனை நிறைவாக்குகிறாள். நிச்சயமாக, அதற்கு நேர்மாறாகவும்.

ஆணையும் பெண்ணையும் ஒரு தரவரிசையில் வைத்துச் சிந்திப்பதை முடிவுக்குக் கொண்டுவரும் காலம் வந்துவிட்டது. அந்தச் சிந்தனை கிறிஸ்தவ நிறம் பூசப்பட்டிருந்தாலும், பல நூற்றாண்டுகளாக வேதாகம சத்தியமாகக் காட்டப்பட்டிருந்தாலும், அது பண்டைய உலகியல் கலாச்சாரத்திலிருந்து வந்தது. கிறிஸ்துவுக்குள் அது முற்றிலுமாக முடிவுக்கு வந்துவிட்டது. கிறிஸ்துவின் மூலமான இரட்சிப்பின் ஒழுங்கு, ஆதியிலிருந்த சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கை மீண்டும் நிலைநாட்டி, பண்டைய காலம் முதல் இன்றைய நாள் வரையுள்ள சமுதாயப் பாகுபாடுகள் அனைத்தையும் முடிவுக்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறது. என்றென்றைக்கும். சபையில், புதிய சிருஷ்டிப்பில், பாலின வேறுபாடு இனி பின்தங்க வைப்பதற்கோ, பிரிப்பதற்கோ, ஒருவரை மேலாக்கி மற்றவரைக் கீழாக்குவதற்கோ காரணமாக இருப்பதில்லை. அடிமைகளுக்கும் எஜமான்களுக்கும் இடையேயான வேறுபாட்டிற்கும், யூதர்களுக்கும் யூதரல்லாதவர்களுக்கும் இடையேயான வேறுபாட்டிற்கும் இதுவே பொருந்தும். எல்லா மனிதர்களும் தாங்கள் இருக்கிறபடியே இருக்கிறார்கள். ஆனால் சபையில் இந்த அடையாளங்கள் இனி எந்த வேறுபாட்டையும் உண்டாக்குவதில்லை – சமுதாயத்தில், கலாச்சாரத்தையும் நாட்டையும் பொறுத்து, அவை துரதிர்ஷ்டவசமாக ஓரளவு இன்னும் வேறுபாட்டை உண்டாக்கினாலும்.

நீங்கள் நிரப்புக் கோட்பாட்டுப் பார்வையைக் கொண்டு அதன்படி வாழ்ந்தாலும், ஒருவேளை பிலிப் பி. பெய்னின் சிந்தனைகளை ஒருமுறை முன்முடிவுகள் இல்லாமல் பின்தொடர உங்களால் முடியலாம்.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தங்கள் கருத்தை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டியிருந்தவர்களில் நானும் ஒருவன். தொடர்ச்சியான, ஆழ்ந்த வேத ஆராய்ச்சியின் காரணமாக. நான் இயேசுவை நேசிக்கிறேன், வேதாகமத்தை நேசிக்கிறேன், ஏறக்குறைய 50 ஆண்டுகளாக அதை ஆராய்ந்து வருகிறேன். என் மனமாற்றத்தின் வளர்ச்சியை ஒரு நூலில் எழுதியிருக்கிறேன்; மேலும் ஓர் இணையதளத்தில் இலவசமாகப் பதிவிறக்கம் செய்யக்கூடிய கூடுதல் பொருட்களைத் தொகுத்திருக்கிறேன்: www.frauen-vergebt-uns.de

பிலிப் பி. பெய்ன் பேசுவதற்கு முன்: வேறு எந்தத் தலைப்பும் இவ்வளவு அதிகமான, கடுமையான உணர்ச்சிகளைக் கிளறுவதில்லை. ஒவ்வொருவரும் தேவனுக்கும் அவருடைய வார்த்தைக்கும் முன்பாக "தன்தன் மனதிலே முழு நிச்சயத்தை உடையவனாயிருக்கக்கடவன்" (ரோமர் 14:5). ஆனால் விஷயம் அவ்வ-

ளவு தெளிவாக இல்லை என்பது வெளிப்படை. சில இடங்களில் ஒருவர் சில அனுமானங்களைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது; அவை ஒரு திசைக்கோ மற்றொரு திசைக்கோ வழிநடத்துகின்றன. ஆகவே எல்லாருக்குமான வேண்டுகோள் இதுதான்: நிதானமாக இருங்கள், செவிகொடுங்கள், சிந்தியுங்கள், உங்கள் வாதங்களுக்கு நல்ல அடிப்படை கொடுங்கள்; சாம்பல் நிறமாக – அதாவது தெளிவற்றதாக – இருக்கும் இடத்தில் கறுப்பு வெள்ளையாகச் சிந்திக்காதீர்கள். இரண்டு மூன்று வசனங்களை மட்டுமல்ல, வேதாகமத்தின் முழு சாட்சியையும் வைத்தே நாம் நம்மை வழிநடத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

இந்தத் தலைப்பைப் பற்றிய சத்தியத்தை நம்முடைய இரட்சகரும் தேவனுமானவரின் வாயிலிருந்தே நாம் கேட்கும் நாள் வருகிறது. அதை நான் ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கிறேன். அப்போது நாமும் கணக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டியிருக்கும். அப்போது தவறு என்று தெரியவருவதை நாம் இனி சரிசெய்ய முடியாது.

Hans-Jörg Ronsdorf, ஆக்ஸ்பர்க் (Augsburg), ஜூன் 2023

2 என் நீண்ட பயணம்

நான் வளர்ந்த சபை ஆண்களால் மட்டுமே வழிநடத்தப்பட்டது. ஆனால் எனக்கு நித்திய ஜீவன் இருக்குமா என்பதே என் முக்கியக் கவலையாக இருந்தது. கலிபோர்னியாவின் மவுண்ட் ஹெர்மோனிலுள்ள (Mount Hermon) ரெட்வுட் முகாமில் (Redwood Camp) இதை என் இளைஞர் தலைவரிடம் ஒப்புக்கொண்டபோது, யோவான் 3:16-ஐ வாசிக்கும்படி அவர் என்னிடம் சொல்லி, பின்பு நான் இயேசுவை விசுவாசிக்கிறேனா என்று கேட்டார். நான் "ஆம்" என்றேன். அப்போது அவர், "உனக்கு நித்திய ஜீவன் இருக்குமா?" என்று கேட்டார். நான், "அதுதான் பிரச்சினை. எனக்குத் தெரியாது" என்று பதிலளித்தேன். அவர், "மறுபடியும் வாசி" என்றார். பின்பு அதே இரண்டு கேள்விகளும், என்னுடைய அதே இரண்டு பதில்களும் வந்தன. அவர் மீண்டும், "மறுபடியும் வாசி" என்றார். இந்த முறை இறுதியாக எனக்குப் புரிந்தது: "அவரை விசுவாசிக்கிறவன் எவனோ அவன் கெட்டுப்போகாமல் நித்திய ஜீவனை அடையும்படிக்கு" – இது தேவனுடைய வாக்குத்தத்தம். நான் முழங்கால்படியிட்டு ஜெபித்தேன்: "பிதாவே, உம்முடைய வாக்குத்தத்தத்தை விசுவாசிக்காததினால் உம்மைப் பொய்யராக்கினதற்காக என்னை மன்னியும்." விசுவாச நிச்சயத்தின் சந்தோஷம் என்னை நிரப்பி வழிந்தது; அது என்னை ஒருபோதும் விட்டு நீங்கவில்லை, ஏனெனில் அது பொய்சொல்லாத தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்தின்மேல் அடிப்படைகொண்டிருக்கிறது (தீத்து 1:2). தேவனுடைய எழுதப்பட்ட வார்த்தை உண்மையும் நம்பத்தகுந்ததுமாக இருப்பது எவ்வளவு முக்கியம் என்பதை நான் சிறுவயதிலேயே கற்றுக்கொண்டேன்.

பிரான்சில் ஆப்பரேஷன் மொபிலைசேஷனில் (Operation Mobilisation, OM) நான் இருந்த காலத்தில், ஜோயல் (Joel) என்ற பார்வையற்ற ஒரு சிறுவன் இயேசுவை நம்பினபோது சந்தோஷத்தால் மறுரூபமானதைக் கண்டேன். மருத்துவம் படிப்பதற்குப் பதிலாக, TEAM (The Evangelical Alliance Mission) என்ற மிஷனரி அமைப்போடு 14 மாதங்களுக்கு ஜப்பானுக்குச் சென்றேன். என் போதகர் காஷியோகா சென்சே (Kashioka Sensei), ஜப்பானிலுள்ள சுவிசேஷகர்களுக்கு மிக அவசரமாகத் தேவைப்படுவது புதிய ஏற்பாட்டில் முனைவர் பட்டம் பெற்ற ஒருவர் – முடிந்தால் கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து – என்று சொன்னார். ஆகவே அமெரிக்காவிலுள்ள டிரினிட்டி இவாஞ்சலிக்கல் டிவினிட்டி ஸ்கூலில் (Trinity Evangelical Divinity School) படிப்பை முடித்த பின், கேம்பிரிட்ஜில் முனைவர் பட்டப் படிப்பைத் தொடங்கினேன். என் ஆய்வேடு, பரிசுத்த வேதாகமத்தின் பிழையின்மைக்கு எதிரான ஒரு மறுப்பைப் பற்றியதாக இருந்தது. செமினரியில் நான் பெற்ற பயிற்சி பதில் தராத ஒரே மறுப்பு அதுதான்: விதைக்கிறவனைப் பற்றிய உவமையின் விளக்கம் முரண்பாடாகத் தோன்றுகிறது; ஏனெனில் அதில் “விதை வார்த்தை” என்றும், “விதைக்கப்பட்டவர்கள் இவர்களே” என்றும் இரண்டும் சொல்லப்படுகிறது. இந்த வெளித்தோற்றமான முரண்பாடு, “விதைத்தல்” என்ற அராமிய வினைச்சொல்லைத் தவறாகப் புரிந்துகொண்டதால் வந்தது என்று கண்டுபிடித்தேன். கிரேக்கத்தில் “விதைக்கப்படுவது” விதை. அராமியத்தில் விதைக்கப்படுவது பொதுவாக நிலம். ஆகவே “விதைக்கப்பட்டவர்கள் இவர்களே” என்பது, மனிதர்களை விதையை ஏற்றுக்கொள்ளும் வெவ்வேறு வகையான நிலங்களோடு ஒப்பிடுகிறது. “விதைக்கப்பட்ட” என்பதன் இந்தப் பயன்பாடு, விதைக்கிறவனைப் பற்றிய உவமையின் விளக்கம் அராமியத்திலிருந்து கிரேக்கத்திற்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்டது என்பதைக் காட்டுகிறது. ஆகவே அந்த விளக்கத்தைக் கிரேக்க மொழி பேசிய திருச்சபை கற்பனை செய்திருக்க முடியாது; அது இயேசுவிடமிருந்தே வந்தது என்பதற்கு இது ஒரு சான்று. இந்தக் கண்டுபிடிப்பு New Testament Studies 26 (1979-80), பக். 564-568-இல் வெளியிடப்பட்டது.

நான் கேம்பிரிட்ஜுக்கு வந்து சேர்ந்த சிறிது காலத்திலேயே, ஒரு விரிவுரையாளர் இப்படிக் கூறினார்: “புதிய ஏற்பாட்டின் எந்தப் பகுதியும், அதன் மூலச் சூழலில் புரிந்துகொள்ளப்பட்டால், பெண்களின் ஊழியத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதில்லை.” 1 தீமோத்தேயு 2:12 பெண்கள் ஆண்களுக்குப் போதிப்பதைத் தடை செய்கிறது என்று நான் நினைத்தேன்; “அது உண்மையல்ல!” என்று கிட்டத்தட்டக் கத்திவிட்டேன். அன்று இரவு, அவர் தவறு என்பதற்கான ஆதாரத்தைக் கண்டுபிடிக்க முயன்று, 1 தீமோத்தேயு நிருபத்தைக் கிரேக்கத்தில் வாசித்தேன். ஆனால் ஒரு மாதத்திற்கும் மேலாக அந்த நிருபத்தைக் கிரேக்கத்தில் திரும்பத் திரும்ப வாசித்த பின், எனக்குத் தெளிவானது: இந்த நிருபத்தின் ஏறக்குறைய ஒவ்வொரு வாக்கியமும், கள்ளப்போதகர்களைப் பற்றிய முதல் பகுதி-

யில் சொல்லப்பட்ட பிரச்சினைகளைக் கையாளுகிறது. மேலும், கள்ளப்போத-கர்களால் வஞ்சிக்கப்பட்டவர்களாக இந்த நிருபம் பெண்களை மட்டுமே குறிப்-பிடுகிறது. இந்தக் குறிப்பிட்ட சூழ்நிலையில், போதிக்கும் அதிகாரத்தைத் தங்-களுக்கென்று பறித்துக்கொள்வதைப் பவுல் பெண்களுக்குத் தடைசெய்வது முற்றிலும் புரிந்துகொள்ளக்கூடியது. 1 தீமோத்தேயு 2:12-இன் வார்த்தைகளும் அதன் வரலாற்றுச் சூழலும், அக்காலத்தில் எபேசுவிலுள்ள சபையில் நடந்து-கொண்டிருந்த ஒரு நெருக்கடிக்கான அறிவுரைகளுக்குச் சரியாகப் பொருந்துகின்றன.

1 தீமோத்தேயு 2:12-ஐப் பெண்கள் ஆண்களுக்குப் போதிப்பதற்கான பொது-வான தடையாகப் புரிந்துகொண்டால், அதை வேதாகமத்தின் மற்றப் பகுதிக-ளோடு – குறிப்பாகப் பவுலின் நிருபங்களோடு – இணக்கப்படுத்துவது மிகவும் கடினம். "பெண்கள்", "எல்லாரும்" அல்லது "எவனானாலும்" போதிக்க வேண்-டும், அல்லது தீர்க்கதரிசனம் உரைக்க வேண்டும் என்று பவுல் மீண்டும் மீண்-டும் கட்டளையிடுகிறார் (1 கொரிந்தியர் 11:5; 14:5, 24, 26, 31, 39; கொலோசெயர் 3:16; 1 தீமோத்தேயு 3:1-2; தீத்து 2:3; 2 தீமோத்தேயு 2:2; ஒப்பிடுக எபிரெயர் 3:1, 12; 5:12). ஆண்களுக்குப் போதித்த பல பெண்களைப் பவுல் பாராட்டுகிறார் (ரோ-மர் 16:1-12; அப்போஸ்தலர் 18:1-7, 26); அவர்களில் எயோதியாள், சிந்திகேயாள் (Euodia, Syntyche) (பிலிப்பியர் 4:2), தீமோத்தேயுவின் பாட்டி லோவிசாள் (Lois), தாய் ஐனிக்கேயாள் (Eunike) (2 தீமோத்தேயு 1:5) ஆகியோரும் அடங்குவர்; இவர்-கள் தீமோத்தேயுவுக்கு "சிறுவயதுமுதல்" பரிசுத்த வேதாகமத்தைப் போதித்-தார்கள் (2 தீமோத்தேயு 3:15). இந்தப் போதித்தல் எப்போதாவது நின்றுபோனது என்பதற்கு எந்தக் குறிப்பும் இல்லை. பவுலின் உடன் ஊழியரான லூக்கா, தீர்க்-கதரிசனம் உரைத்த பிலிப்புவின் நான்கு குமாரத்திகளைப் பற்றி எழுதுகிறார் (அப்போஸ்தலர் 21:8-9). மத்தேயு 28:19-20-இலுள்ள இயேசுவின் மிஷனரி கட்-டளை முழுத் திருச்சபைக்கும் (ஒப்பிடுக லூக்கா 24:33, 47-53), பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கும் கொடுக்கப்பட்டது: "ஆகையால், நீங்கள் புறப்பட்டுப்போய், சகல ஜாதிகளையும் சீஷராக்கி, பிதா குமாரன் பரிசுத்த ஆவியின் நாமத்தி-னாலே அவர்களுக்கு ஞானஸ்நானங்கொடுத்து, நான் உங்களுக்குக் கட்டளை-யிட்ட யாவையும் அவர்கள் கைக்கொள்ளும்படி அவர்களுக்கு உபதேசம்பண்-ணுங்கள்." தேவன் ஏவப்பட்ட வேதவாக்கியங்களைப் பெண்கள் மூலமாகவும் வெளிப்படுத்தினார் (யாத்திராகமம் 15:21; நியாயாதிபதிகள் 5:2-31; 1 சாமுவேல் 2:1-10; 25:24-31; நீதிமொழிகள் 31; லூக்கா 1:25, 42-55). இவை அனைத்தும் காட்டு-வது: ஒரு பெண் ஒரு ஆணுக்குப் போதிப்பதற்கான பொதுவான தடையாகப் பவுல் 1 தீமோத்தேயு 2:12-ஐக் கருதினார் என்பதோ – அல்லது பரிசுத்த ஆவியா-னவர் அந்த அர்த்தத்தில் இந்த வசனத்தை ஏவினார் என்பதோ – மிகவும் சாத்தியமற்றது.

2.1 புதிய கண்டுபிடிப்புகளின் நான்கு உதாரணங்கள்

பின்னர், பெண்களின் ஊழியத்தைக் கட்டுப்படுத்துகின்றன என்று நான் கருதிய மற்றப் பகுதிகளையும் ஆராய்ந்தேன். அவற்றையும் நான் தவறாகப் புரிந்துகொண்டிருந்தேன் என்பது தெளிவானது. இங்கே நான்கு உதாரணங்கள் உள்ளன; இந்தச் சிறு நூலில் பின்வரும் சுருக்கக் கட்டுரை 2015-இல் வெளிவந்த பின் நான் செய்த புதிய கண்டுபிடிப்புகளும் அவற்றில் அடங்கும்:

1) 1 தீமோத்தேயு 2:15, பெண்கள் பிள்ளைகளைப் பெறுவதன் மூலம் இரட்சிக்கப்படுவார்கள் என்று போதிக்கவில்லை. முந்தைய இரண்டு வசனங்களில் பவுல் ஆதியாகமம் 3:13-ஐக் குறிப்பிடுகிறார்; அங்கே ஏவாள் வஞ்சிக்கப்பட்டதையும் அவளுடைய வீழ்ச்சியையும் பற்றிப் பேசப்படுகிறது. அதைத் தொடர்ந்து ஆதியாகமம் 3:15 வருகிறது: "ஸ்திரீயின் வித்து" சர்ப்பத்தின் தலையை நசுக்கும். 1 தீமோத்தேயு 2:15-இல் பவுல் வீழ்ச்சிக்கு எதிரான அதே மருந்தைக் குறிப்பிடுகிறார்: "ஆனாலும் ஒவ்வொருவரும் அந்தப் பிரசவத்தின் (tês teknogonias) மூலம் (dia) இரட்சிக்கப்படுவார்கள்." இந்த இரட்சிப்பு, முன்பு வீழ்ச்சியைப் பற்றிச் சொன்ன குறிப்புக்குத் தெளிவான முரணாக நிற்கிறது; பின்வரும் நிபந்தனைகளுக்கும் முழுமையாகப் பொருந்துகிறது: "அவர்கள் விசுவாசத்திலும், அன்பிலும், பரிசுத்தத்திலும் நிலைத்திருந்தால்". "ஒவ்வொருவரும்" என்ற எழுவாய் மட்டுமே, ஒருமை வினைச்சொல்லிலிருந்து ("இரட்சிக்கப்படுவார்") பன்மைக்கு ("அவர்கள் ... நிலைத்திருந்தால்") மாறுவதை விளக்குகிறது. பவுலின் நிருபங்களில் மற்ற எல்லா இடங்களிலும் "இரட்சித்தல்" (sôzô) என்பதும் அதோடு தொடர்புடைய சொற்களும் ஆவிக்குரிய இரட்சிப்பையே குறிக்கின்றன. 1 கொரிந்தியர் 15:2-இல், இரட்சிப்பின் வழியைக் குறிப்பிடப் பவுல் சரியாக இதே அமைப்பைப் (sôzô என்பதன் செயப்பாட்டு வடிவம் + dia + ஆறாம் வேற்றுமை) பயன்படுத்துகிறார்: "சுவிசேஷத்தினாலே இரட்சிக்கப்பட்டு". மேலும்: பவுலுக்கு முந்தைய கிரேக்க இலக்கியத்தில் teknogonia என்பதற்கான மூன்று சான்றுகளும் ஒரு பிள்ளையின் பிறப்பையே குறிக்கின்றன. எதுவும் பொதுவாகப் பிள்ளைகளைப் பெறுவதைக் குறிக்கவில்லை. "அந்தப் பிரசவம்" என்பதற்கு ஒரு சுட்டிடைச்சொல் (article) உண்டு. 1 தீமோத்தேயு நிருபத்தில் ஒருமைப் பெயர்ச்சொல்லுக்கு முன் அறுபத்தொரு முறை சுட்டிடைச்சொல் வருகிறது. அவற்றில் ஐம்பத்தைந்து தெளிவாக ஒரு குறிப்பிட்ட, தனியான ஒன்றைக் குறிக்கின்றன. ஒன்று மட்டுமே தெளிவாகப் பொதுவான அர்த்தத்தில் இருக்கிறது (1 தீமோத்தேயு 4:8). ஆகவே "அந்தப் பிரசவம்" ஒரு குறிப்பிட்ட பிறப்பைக் குறிக்கிறது என்று புரிந்துகொள்வது இயல்பானது. எந்தப் பிறப்பு இரட்சிப்பின் வழி? இயேசுவின் பிறப்பு மட்டுமே!

ஒரு பொதுவான நிருபத்தின் வாசகர்கள் இந்தக் குறிப்பைப் புரிந்துகொள்வார்களா என்று சிலர் கேட்கிறார்கள்; ஆனால் இது ஒரு பொதுவான நிருபம் அல்ல.

பவுல் இந்த நிருபத்தைக் குறிப்பாக, நன்கு பயிற்சி பெற்ற தம்முடைய பிரதிநி-தியான "தீமோத்தேயுவுக்கு" (1:2) எழுதினார். நிருபம் முழுவதும் வரும் "நீ" (முன்-னிலை ஒருமை) என்ற விளிப்பின் பல வடிவங்கள் இதை நிரூபிக்கின்றன: 1 தீ-மோத்தேயு 1:3 (2 முறை), 18 (3 முறை), 19; 3:14 (2 முறை), 15; 4:6 (4 முறை), 7 (3 முறை), 11 (2 முறை), 12 (2 முறை), 13, 14 (3 முறை), 15 (3 முறை), 16 (7 முறை); 5:1 (2 முறை), 3, 7, 11, 18, 19, 20, 21 (2 முறை), 22 (4 முறை), 23 (3 முறை); 6:2 (2 முறை), 11 (3 முறை), 12 (4 முறை), 13, 14, 17, 20 (2 முறை). தீமோத்தேயு ஒரு பிரசங்கியாகவும் (2 கொரிந்தியர் 1:19), பவுலின் பிரதிநிதியாகவும் (1 கொரிந்தியர் 4:17; 16:10; 1 தெ-சலோனிக்கேயர் 3:2, 6; 1, 2 தீமோத்தேயு), உடன்வேலையாளாகவும் (ரோமர் 16:21) இருந்தார்; பவுல் தம்முடைய பல நிருபங்களின் முதல் வசனத்தில் அவ-ரைத் தம்முடைய எழுத்தராகக் குறிப்பிடுகிறார். அவர் 2 கொரிந்தியர், பிலிப்பி-யர், கொலோசெயர், 1, 2 தெசலோனிக்கேயர், பிலேமோன் ஆகிய நிருபங்களை எழுதினார். இந்தச் சூழலில் "அந்தப் பிரசவத்தின் மூலம் இரட்சிக்கப்படுவார்-கள்" என்பது இயேசுவைக் குறிக்கிறது என்பதைத் தீமோத்தேயு நிச்சயமாகப் புரிந்துகொள்ள முடிந்தது.

2) திருமணத்தில் உண்மையாயிருத்தலுக்கான கிரேக்கச் சொல்வழக்கு இரண்டு வடிவங்களில் வருகிறது: "ஒரே மனைவியையுடைய புருஷன்" (உதார-ணமாக 1 தீமோத்தேயு 3:2), "ஒரே புருஷனுக்கு மனைவியாயிருந்தவள்" (உதார-ணமாக 1 தீமோத்தேயு 5:9). ஆனால் உண்மையுள்ள துணை ஒரு ஆணாகவும் இருக்கக்கூடுமானால், கிரேக்க மொழி வழக்கம் "ஒரே மனைவியையுடைய பு-ருஷன்" என்ற வடிவத்தையே கோரியது. திமோத்தி ஃப்ரைபர்க் (Timothy Friberg), புதிய ஏற்பாட்டில் இலக்கணப்படி ஆண்பால் வடிவங்கள் 7,500 முதல் 8,000 வரை இருப்பதாகக் கணக்கிடுகிறார் (ஏறக்குறைய ஒவ்வொரு வாக்கியத்தி-லும் ஒன்று!); அவை பெண்களை உள்ளடக்க வேண்டும், அல்லது உள்ளடக்கக்-கூடும். யோவான் கிறிசோஸ்தோம் (Johannes Chrysostomus) இதைப் புரிந்து-கொண்டார். 1 தீமோத்தேயு 3-ஐப் பற்றிய அவருடைய 11-ஆம் பிரசங்கம் (PG 62,545 ff.) இதைக் காட்டுகிறது; அங்கே அவர் 1 தீமோத்தேயு 3:12-ஐப் பற்றி இப்-படி எழுதுகிறார்: "உதவிக்காரர்கள் ஒரே மனைவியையுடைய புருஷர்களாக இருக்க வேண்டும். இது பெண் உதவிக்காரர்களைக் குறித்தும் சொல்லப்பட வேண்டும்." பெண்கள் ஆண்களைவிடத் தாழ்ந்தவர்கள் என்று கிறிசோஸ்-தோம் நம்பினபோதிலும் (NPNF1 12:151.4), "ஒரே மனைவியையுடைய புருஷன்" என்ற கிரேக்கச் சொல்வழக்கு ஆண்களுக்குப் பொருந்துவதுபோலவே பெண்க-ளுக்கும் பொருந்தும் என்று அவர் ஏற்றுக்கொண்டார் – நம்மிடையே "ஒருதார மணம்" என்ற சொல் பொருந்துவதுபோல. **ஆகவே "ஒரே மனைவியையுடைய புருஷன்" என்ற சொற்றொடர், கண்காணி (1 தீமோத்தேயு 3:2), மூப்பர் (தீத்து 1:6), உதவிக்காரர் (1 தீமோத்தேயு 3:12) ஆகிய பொறுப்புகளிலிருந்து பெண்களை விலக்குவதில்லை.**

3) தீத்து 2:3-இன்படி, "முதிர்வயதுள்ள பெண் மூப்பர்கள்" பரிசுத்த ஸ்தலத்தின் ஊழியத்திற்குத் தகுந்தபடி நடந்துகொண்டு ... "நன்மையானவைகளைப் போதிக்கிறவர்களாக" இருக்க வேண்டும். பவுலின் சொற்றொடர் "பெண் மூப்பர்கள்" என்பதற்குச் சரியாகப் பொருந்துகிறது. ஆகவே வேதாகமம் பெண் மூப்பர்களைக் குறிப்பிடவில்லை என்று ஒருவர் சொல்லக்கூடாது. "பெண் மூப்பர்கள்" என்பதற்கான சொல்லான presbytidas, பின்னர் "பெண் மூப்பர்களை" நியமிப்பதைத் தடைசெய்யப் பயன்படுத்தப்பட்ட அதே சொல்.[3] **பெண் மூப்பர்களை விவரிக்கப் பவுல் "நன்மையானவைகளைப் போதிக்கிறவர்கள்" (kalodidaskalous) என்ற சொல்லை உருவாக்கினார்.** தீத்து 2:4-5-இல், பெண் மூப்பர்கள் எதைப் போதிக்க வேண்டும் என்பதற்கான உதாரணங்கள் வருகின்றன. இந்தப் பட்டியல் நிச்சயமாக முழுமையானதல்ல. ஆனால் பெண் மூப்பர்கள் இளைய பெண்களுக்கு மட்டுமே போதிக்கலாம் என்று இந்த வசனங்களில் எதுவும் சொல்லவுமில்லை, சுட்டிக்காட்டவுமில்லை.

4) 1 பேதுரு 3:7-இல் முதன்மை வினைச்சொல் இல்லை. ஆனால் "அந்தப்படியே" என்பது, பேதுரு "கீழ்ப்படியுங்கள்" என்பதையே கருதினார் என்பதை முன்னிறுத்துகிறது. இதனால், முன்பு வரும் கீழ்ப்படியும்படியான மூன்று அறிவுரைகளுக்கு ஓர் இணை உருவாகிறது:

"கர்த்தர் நிமித்தம் மனுஷருடைய ஒவ்வொரு அதிகாரத்திற்கும் கீழ்ப்படியுங்கள்" (2:13)

"அடிமைகளே, எல்லா பயத்தோடும் உங்கள் எஜமான்களுக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்" (2:18)

"மனைவிகளே, அந்தப்படியே [homoiôs] உங்கள் சொந்தப் புருஷருக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்" (3:1)

ஆகவே 1 பேதுரு 3:7 இப்படிக் கட்டளையிடுகிறது: "புருஷர்களே, அந்தப்படியே [homoiôs] உங்கள் மனைவிகளுக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள்; அவர்களோடு விவேகத்துடன் வாழ்ந்து, அவர்களைப் பலவீனமான பெண் [BDAG 208, gynaikeios, 'பெண்ணுக்குரிய'; 'உடன் சுதந்தரர்' என்பதோடு சேர்ந்து, அவள் விலையேறப்பெற்றவள் என்பதைச் சுட்டுகிறது] பாண்டமாக ஏற்றுக்கொண்டு, ஜீவனாகிய கிருபையின் வரத்திற்கு உடன் சுதந்தரராக அவர்களைக் கனத்தால் நிரப்புங்கள்; அப்பொழுது உங்கள் ஜெபங்கள் தடைபடாதிருக்கும்."

என் கண்டுபிடிப்புகள் திருச்சபையில் பிளவுகளுக்கு வழிவகுக்கக்கூடும் என்று அஞ்சியதால், பல ஆண்டுகளாக நான் அவற்றை வெளியிடவில்லை. நானும் என் மனைவியும் ஜப்பானில் இவாஞ்சலிக்கல் ஃப்ரீ சர்ச்சின் (Evangelical Free Church) மிஷனரிகளாகப் பணியாற்றியபோது, என் கண்டுபிடிப்புகளை நான் வெளியிட வேண்டும் என்று அவர் விரும்புகிறாரா என்பதை எனக்குத் தெளி-

வாக்கும்படி கர்த்தரிடம் கேட்டேன். அந்த ஜெபத்திற்குப் பின் இருபத்து நான்கு மணி நேரத்திற்குள் மூன்று காரியங்கள் நடந்தன: அமெரிக்காவிலுள்ள இவாஞ்சலிக்கல் ஃப்ரீ சர்ச்சின் தலைவர் ஏ. டி. ஓல்சன் (A. T. Olson), என் முடிவுகளை வெளியிடும்படி என்னிடம் கேட்டார். எங்கள் போதகர் சங்கத்தின் தலைவர், சபைத் தலைமைத்துவத்தில் பெண்களைப் பற்றி ஒரு கட்டுரை எழுதும்படி என்னிடம் கேட்டார். மேலும் டக்ளஸ் ஜே. மூவின் (Douglas J. Moo) ஒரு கட்டுரை என் கைக்கு வந்தது.[4] அதில் பக். 70-இல் இப்படிச் சொல்லப்படுகிறது: "பெண்கள் வஞ்சிக்கப்படக்கூடியவர்களாக இருப்பது, பொதுவான போதனையில் பங்கேற்பதிலிருந்து அவர்களைத் தடுக்கிறது ... இயல்பாகவே பெண்கள் தகுதியற்றவர்களாக இருக்கும் சில செயல்பாடுகள் உண்டு." இந்தத் தெளிவான ஜெபப் பதில்கள், ஒரு கட்டுரையில் மூவுக்குப் பதிலளிக்கும் சுதந்திரத்தை எனக்குக் கொடுத்தன.[5] என் வெளியீடுகள் பெண்களை கனிதரும் ஊழியத்திற்கு விடுவித்திருக்கின்றன என்று எண்ணற்றவர்கள் எனக்குச் சாட்சி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதோடு, உலகெங்குமுள்ள, பல கிறிஸ்தவ மரபுகளைச் சேர்ந்த அறிஞர்களின் ஒப்புதலும் வந்திருக்கிறது. இவை அனைத்தும் எனக்கு மிகத் தெளிவாக உறுதிப்படுத்தின: தேவன் உண்மையாகவே என்னை வெளியிடும்படி வழிநடத்தினார்.

ஐம்பது ஆண்டுகால ஆராய்ச்சிக்குப் பிறகும், பெண்களின் ஊழியத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் எந்தப் பகுதியையும் பரிசுத்த வேதாகமத்தின் மூல உரையில் நான் இன்னும் கண்டுபிடிக்கவில்லை. வேதாகமம் தான் போதிக்கும் எல்லாவற்றிலும் பிழையற்றது என்ற என் நம்பிக்கையை என் ஆராய்ச்சிகள் பலப்படுத்தியிருக்கின்றன. நம்முடைய கலாச்சாரம் அல்ல, வேதாகமமே நம்முடைய அதிகாரம்.

2.2 ஆண் பெண் சமத்துவம் முக்கியமானதா?

திருச்சபையைப் பிளவுபடுத்திவிடும் என்று அஞ்சியதால், பலர் அடிமைத்தனத்திற்கு எதிராக வேதாகம மறுப்புகளை எழுப்பவில்லை. ஆனால் அடிமைத்தனத்தை எதிர்த்துப் போராடாதது ஒரு பயங்கரமான தவறு என்று இப்போது திருச்சபை ஏற்றுக்கொள்கிறது. நாம் இனங்களுக்கிடையேயான ஒப்புரவுக்காக உழைக்கிறோம், இனவெறி அநீதியைக் கண்டிக்கிறோம். தேவன் பெண்களுக்கும் நீதியைக் கோருகிறார். **ஒவ்வொரு பாலினப் படிநிலையிலும் அடங்கியிருக்கும் பாரபட்சத்தை தேவன் எதிர்க்கிறார். வரலாற்றின் போக்கில் இந்தப் படிநிலை உண்டாக்கிய பெண்களின் ஒடுக்குதலையும் அவர் எதிர்க்கிறார். ஆம், ஆகவே இது முக்கியமற்ற தலைப்பு அல்ல. சுவிசேஷ ஊழியத்திற்கும், சுவிசேஷத்தை அறிவிப்பதற்கும், கிறிஸ்துவின் ராஜ்யம் முன்னேறுவதற்கும் இது முக்கியம். அதற்கும் மேலாக, மற்றவர்க-**

ளோடு – குறிப்பாகத் திருமணத்தில் – அன்போடும் மரியாதையோடும் நாம் எப்படி நடந்துகொள்கிறோம் என்பதையும் இது பாதிக்கிறது.

வேதாகமம் எல்லா மனிதர்கள்மேலும் அதிகாரமுள்ள தேவனுடைய வார்த்தை-யாக இருப்பதால் இந்தத் தலைப்பு முக்கியமானது. கவனமான பகுப்பாய்வு என்ற கடின உழைப்புக்குச் சத்தியம் தகுதியானது. வேதாகமத்தின் துல்லிய-மற்ற மொழிபெயர்ப்புகளும், சில பகுதிகளின் தவறான வழிகாட்டும் விளக்-கங்களும் பெண்கள் துன்புறுத்தப்படுவதற்குப் பங்களித்திருக்கின்றன. இதனால், மற்றவற்றோடு, லட்சக்கணக்கானோர் திருச்சபையை விட்டு விலகி-விட்டார்கள். வேதாகமம் பெண்களை அடிமைப்படுத்துகிறது என்று தவறாக நி-னைப்பதால், இன்னும் லட்சக்கணக்கானோர் வேதாகமத்தை வெறுக்கிறார்-கள். வேதாகமத்தில் தலைமைப் பொறுப்புகளை வகித்த பெண்களின் பல உதாரணங்கள், தேவன் பெண்களை ஊழியத்திற்கு வரம் அளித்து ஊழியத்-திற்குள் வழிநடத்துகிறார் என்பதை நிரூபிக்கின்றன. பெண்களின் ஊழியத்-தைக் கட்டுப்படுத்துகிறவர்கள், திருச்சபை வறுமையடையக் காரணமாகி-றார்கள். அவர்கள் சுவிசேஷ அறிவிப்பைக் கட்டுப்படுத்துகிறார்கள், பரிசுத்த ஆவியானவர் பெண்களுக்கு அளிக்கும் வரங்களையும் அழைப்பையும் எதிர்க்-கிறார்கள், ஆண் பெண் சம உரிமையை வெளிப்படுத்தும் வேதாகமத்தின் பல அடிப்படைக் கொள்கைகளுக்கு முரணாக நடந்துகொள்கிறார்கள்.

3 வேதாகமம் ஆண் பெண் சமத்துவத்தைப்[6] போதிக்கிறது

பாலினங்கள் பற்றிய கேள்வியில் வேதாகமம் ஒருமைப்பாடு இல்லாததா? மிக-வும் மதிக்கப்படும் பல சுவிசேஷக அறிஞர்கள், வேதாகமம் பாலின சமத்துவத்-தையும் பாலினப் பங்குகளையும் ஒருசேர உறுதிப்படுத்துகிறது என்றும், இரண்டிற்கும் இடையே ஒரு பதற்றம் இருக்கிறது என்றும் நம்புகிறார்கள். வே-தாகம உரைக்கு வன்முறை செய்யாமல் ஒரு ஒருமைப்பட்ட வேதாகம நிலைப்-பாட்டை நாம் கண்டடைய முடியுமா? நல்ல வேத விளக்கத்தை முறைசார் இறையியலின் பலிபீடத்தில் பலியிட வேண்டுமா? நிச்சயமாக நல்ல வேத வி-ளக்கமும் நல்ல முறைசார் இறையியலும் கைகோர்த்துச் செல்கின்றன. பாலி-னங்கள் பற்றிய வசனங்களின் வெளித்தோற்றமான முரண்பாடுகளோடு பல பத்தாண்டுகளாக ஜெபத்தோடு நான் போராடியிருக்கிறேன்; வேதாகம வசனங்களே என் புரிதலை மாற்றின என்று நேர்மையாகச் சொல்ல முடியும். சிருஷ்டிப்பு முதல் புதிய சிருஷ்டிப்பு வரை, சபையிலும் திருமணத்திலும் பாலி-னங்களைப் பற்றிய வேதாகமச் செய்தி தொடர்ந்து ஆண் பெண் சமத்துவத்-தையே உறுதிப்படுத்துகிறது.

3.1 பழைய ஏற்பாட்டில் பெண்கள்

3.1.1 சிருஷ்டிப்பிலும் வீழ்ச்சிக்குப் பின்னும் பெண்

ஆதியாகமம் இதைக் காட்டுகிறது: தேவன் மனிதர்களை ஆணின் தலைமையின் கீழ் அல்ல, சமமான பாலினங்களாகச் சிருஷ்டித்தார்.[7] ஆணும் பெண்ணும் ஒரே விதமாக தேவனுடைய சாயலில் சிருஷ்டிக்கப்பட்டார்கள் என்றும், பூமியின்மேல் இணைந்து ஆளுகை செய்கிறார்கள் என்றும் அது போதிக்கிறது (ஆதியாகமம் 1:26-27). அவர்களுடைய சமத்துவம் தேவனுக்கு முன்பாக அவர்களுக்குள்ள ஆவிக்குரிய நிலைக்கு மட்டும் உட்பட்டதல்ல; பூமியின்மேல் அவர்கள் செய்யும் ஆளுகைக்கும் அது நீள்கிறது. 28-ஆம் வசனத்தில் தேவன் ஆணையும் பெண்ணையும் ஆசீர்வதித்து, இருவருக்கும் இந்தப் பொறுப்பைக் கொடுத்தார்: "நீங்கள் பலுகிப் பெருகி, பூமியை நிரப்பி, அதைக் கீழ்ப்படுத்தி, ... பூமியின்மேல் நடமாடுகிற சகல ஜீவஜந்துக்களையும் ஆண்டுகொள்ளுங்கள்."

சிருஷ்டிப்பின் விவரணத்தின் அமைப்பு, பெண்ணின் சிருஷ்டிப்பில் உச்சநிலையை அடைகிறது; தனக்கு ஏற்ற ஒரு பங்காளி வேண்டும் என்ற ஆணின் தேவையை அவள் நிறைவேற்றுகிறாள் (2:18, 20). பெண் ஆணுக்கு ʿezer kĕnegĕdô-ஆகச் சிருஷ்டிக்கப்பட்டாள் என்று உரை விவரிக்கிறது; நேரடியாக மொழிபெயர்த்தால்: "அவனுக்கு ஏற்ற ஒரு பலம்". துரதிர்ஷ்டவசமாக இங்கே ʿezer என்ற சொல் பெரும்பாலும் "உதவியாள்" (ஜெர்மன் மொழியில் "Helfer") என்று மொழிபெயர்க்கப்படுகிறது; ஆங்கிலத்திலும் ஜெர்மன் மொழியிலும் இது ஒரு கீழ்ப்பணியாளரையோ வேலைக்காரரையோ குறிப்பதாகத் தோன்றுகிறது. ஆனால் வேதாகமத்தில் ʿezer ஒருபோதும் "வேலைக்காரர்" என்ற அர்த்தத்தில் "உதவியாளைக்" குறிப்பதில்லை; மாறாக, ஏறக்குறைய எப்போதும் தேவனைத் தம்முடைய ஜனத்தின் இரட்சகராக, பலமாக, வல்லமையாக விவரிக்கிறது.[8] வேதாகம எபிரெய மொழியின் தலைசிறந்த அகராதி, ʿezer என்பதன் வேதாகம அர்த்தங்களாக "உதவி, ஆதரவு, வல்லமை, பலம்" என்பவற்றைக் குறிப்பிடுகிறது; "உதவியாள்" என்பதைக் குறிப்பிடவில்லை.[9] மூன்று இடங்களில் ʿezer ஒரு இராணுவப் பாதுகாவலரைக் குறிக்கிறது.[10] இந்த இடங்களில் எதன் சூழலும், தேவனோ பெண்ணோ ʿezer-ஆக ஆணுக்குக் கீழ்ப்பட்டவர் என்ற முடிவுக்கு இடமளிப்பதில்லை.[11]

இரண்டாவது சொல்லான kĕnegĕdô, kĕ (போல) + negĕd (முன்பாக) + ô (அவனுக்கு) என்பவற்றால் ஆனது; அதன் அர்த்தம் "அவனுக்கு முன்பாக இருப்பது போல". negĕd என்பதோடு தொடர்புடைய Nāgîd என்ற பெயர்ச்சொல், முன்னால் நிற்கும் நபரைக் குறிக்கிறது; அதன் அர்த்தம் "(யாவேயால்) தலைவராக அறிவிக்கப்பட்டவர்".[12] ஆகவே ʿezer போலவே kĕnegĕdô என்பதும் ஒரு கீழ்ப்பட்டவரைவிட மேலானவரையோ சமமானவரையோதான் குறிக்கிறது. ஆதியாக-

மம் 2-இலுள்ள ʿezer kĕnegĕdô என்ற சொற்றொடரில், தேவன் பெண்ணை ஆணுக்குக் கீழ்ப்பட்ட துணையாகச் சிருஷ்டித்தார் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டு-வது எதுவுமில்லை. மாறாக: இந்தச் சொற்றொடர் அவளுடைய பலத்தை முன்-னிலைப்படுத்துகிறது. அவள் ஆணுக்குச் சம உரிமையுள்ள பங்காளி; அவனைத் தனிமையிலிருந்து மீட்கிறாள். அவள் அவனுக்கு எதிர்நிற்கும் இணை: பூமியின்மேல் ஆளுகை செய்வதில் அவனை நிறைவாக்கும் அவனு-டைய துணைவியும் தோழியும். அவர்கள் இணைந்து கனிதருகிறவர்களாக இருக்கவும் பூமியைக் காக்கவும் அவள் அவனை முழுமையாக்குகிறாள்.

வேறு எங்கும்கூட, ஆதியாகமத்தின் சிருஷ்டிப்பு விவரணம் பெண்ணைவிட ஆணுக்கு உயர்ந்த அந்தஸ்தையோ அதிக அதிகாரத்தையோ கொடுப்பதில்லை.[13] மாறாக: அது தொடர்ந்து அவர்களுடைய சமத்துவத்தை வலியுறுத்துகிறது. தேவன் ஆணின் விலாவிலிருந்து பெண்ணை உண்டாக்குகி-றார்; ஆண் அதை உணர்ந்துகொள்கிறான்: "இவள் என் எலும்பில் எலும்பும், என் மாம்சத்தில் மாம்சமுமாயிருக்கிறாள்" (2:23), ஏனெனில் அவர்கள் ஒரே பொரு-ளால் ஆனவர்கள் (2:21-23). "தகப்பனும் தாயும்" அந்தஸ்து வேறுபாடு இல்லாமல் அருகருகே குறிப்பிடப்படுகிறார்கள் (2:24). திருமணத்தில் அவர்கள் "இசைந்து", "ஒரே மாம்சமாயிருப்பார்கள்" (2:24). இருவரும் நிர்வாணிகளாயிருந்தும் வெட்-கப்படவில்லை; அவர்கள் ஒழுக்க ரீதியான குற்றமின்மையைப் பகிர்ந்து-கொள்கிறார்கள் (2:25). இருவரும் சேர்ந்து சோதிக்கப்பட்டு, தேவனுடைய கட்ட-ளையை மீறுகிறார்கள் (3:6). இருவரும் தாங்கள் நிர்வாணிகள் என்று அறிந்து, தங்களுக்கு மறைப்புகளைத் தைத்துக்கொள்கிறார்கள் (3:7). இருவரும் தே-வனுக்கு மறைந்துகொள்கிறார்கள் (3:8). இது காட்டுவது: தேவனுக்குக் கீழ்ப்படி-யாமல் போனதற்காக இருவரும் வெட்கப்படுகிறார்கள். இருவரும் குற்றத்தைத் தங்களிடமிருந்து தள்ளிவிடுகிறார்கள் (3:12-13). தேவன் இருவரிடமும் நேரடி-யாகப் பேசி, அவர்களுடைய பாவத்தின் குறிப்பிட்ட விளைவுகளை அவர்க-ளுக்கு அறிவிக்கிறார் (3:9-13, 16-19). இருவரும் தங்கள் சொந்தச் செயல்களுக்-குப் பொறுப்பாளிகள். ஆகவே ஆதியாகமம் 2-3, ஆண்களுக்குப் பெண்கள்மேல் அதிகாரம் கொடுக்கும் ஒரு "சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கை"[14] அல்ல, பாலினங்களின் சமத்துவத்தையே சித்தரிக்கிறது.

பெண்ணின்மேல் ஆணின் மேலாதிக்கம் தேவனுடைய ஆதித் திட்டத்தில் இடம்பெறவில்லை. ஆணின் ஆளுகை முதல்முறையாக ஆதியாகமம் 3:16-இல் குறிப்பிடப்படுகிறது; அங்கே அது வீழ்ச்சியின் நேரடி விளைவாகக் குறிப்பிடப்-படுகிறது: "அவன் உன்னை ஆண்டுகொள்ளுவான்." ஆண் படிநிலையின் முக்-கிய ஆதரவாளர்களும்கூட இது "எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதற்கான விதி-முறை அல்ல" என்று ஒப்புக்கொள்கிறார்கள்.[15] வீழ்ச்சியின் மற்ற எல்லா விளை-வுகளையும் போலவே, இதுவும் மோசமான திசையிலான ஒரு மாற்றம். சிருஷ்-

டிப்பு முதலே ஆண் தலையாக இருக்கிறான் என்ற தங்கள் கோட்பாட்டோடு இதை இணக்கப்படுத்த, படிநிலை ஆதரவாளர்கள் இப்படி வாதிடுகிறார்கள்: ஆதியாகமம் 3:16, பொதுவாகப் பெண்கள்மேல் ஆண் செய்யும் ஆளுகையைப் பற்றியல்ல, அன்பற்ற ஆளுகையின் தொடக்கத்தைப் பற்றியே பேசுகிறது.[16] ஆனால் அன்பற்ற ஆண் ஆளுகை மட்டுமே வீழ்ச்சியின் விளைவு என்று உரை சொல்லவில்லை; ஆண் ஆளுகையே வீழ்ச்சியின் விளைவு என்று சொல்லுகிறது. ஆதியாகமம் 3:16-இல் "ஆளுதல்" என்பதற்கு மிக அதிகமாகப் பயன்படுத்தப்படும் சொல்லே இடம்பெறுகிறது. அது தானாகவே மோசமான ஆளுகையை நினைவுபடுத்துவதில்லை. அந்தச் சொல் தேவனுடைய ஆளுகைக்கும் பயன்படுத்தப்படுகிறது; அது நிச்சயமாக மோசமான ஆளுகை அல்ல! வேதாகம எபிரெய மொழியின் இரண்டு பெரிய அகராதிகள், பழைய ஏற்பாட்டில் இந்தச் சொல் வரும் ஒவ்வொரு இடத்தையும் பகுப்பாய்வு செய்கின்றன; அதற்கு எந்த எதிர்மறை அர்த்தத்தையும் குறிப்பிடவில்லை.[17] இந்தச் சொல் மோசமான ஆளுகையைக் குறிப்பதில்லை; அதன் அர்த்தம் வெறுமனே "ஆளுகை". பெண்ணின்மேல் ஆணின் ஆளுகையே வீழ்ச்சியின் விளைவாக இருப்பதால், வீழ்ச்சிக்கு முன்பு ஆண் பெண்ணை ஆண்டிருக்க முடியாது. மிகச் சிறந்த சூழ்நிலைகளிலும், பெண்ணின்மேல் ஆணின் ஆளுகைக்கு ஒரு நடைமுறை விளைவு உண்டு: சிருஷ்டிப்பில் தேவன் பெண்ணுக்கு ஆணுக்குச் சமமாகக் கொடுத்த அதிகாரம் அவளிடமிருந்து பறிக்கப்படுகிறது. மேலும், தங்கள் வீழ்ந்த சுபாவத்தின் காரணமாகப் பல ஆண்கள் தங்கள் அதிகார நிலையைப் பெண்களைத் துன்புறுத்தப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். சர்ப்பத்தின் தலையை நசுக்குவார் என்று தேவன் வாக்குத்தத்தம் செய்த ஸ்திரீயின் வித்தாகிய கிறிஸ்து (ஆதியாகமம் 3:15), வீழ்ச்சியை மேற்கொண்டுவிட்டார்.

ஆகவே வீழ்ச்சியின் துயரமான விளைவுகளை நாம் ஊக்குவிக்காமல், அவற்றை எதிர்த்து நிற்க வேண்டும். பெண்ணின்மேல் ஆணின் ஆளுகையும் அவற்றில் அடங்கும்.

3.1.2 பழைய ஏற்பாட்டின் மற்றப் பகுதிகளில் பெண்கள்

மனைவிகளும் தாய்மார்களும் உட்பட, ஆண்களை வழிநடத்திய பல பெண்களைப் பழைய ஏற்பாடு புகழ்கிறது. தேவனுடைய ஆசீர்வாதத்தோடு வழிநடத்திய பெண்களை அது காட்டுகிறது. அவர்களுடைய பாலினம் அவர்களை அதற்குத் தகுதியற்றவர்களாக்கியது என்று அது எங்கும் சுட்டிக்காட்டவில்லை. இஸ்ரவேலை வழிநடத்தும்படி தீர்க்கதரிசினியாகிய மிரியாம் தேவனால் அனுப்பப்படுகிறாள் (மீகா 6:4; ஒப்பிடுக யாத்திராகமம் 15:20-21). "கர்த்தர் எழும்பப்பண்ணின", "இஸ்ரவேலை அவர்கள் சத்துருக்களின் கைக்கு நீங்கலாக்கி இரட்சித்த" நியாயாதிபதிகளில் தெபோராளும் ஒருத்தி (நியாயாதிபதிகள் 2:16, 18; 4:10, 14, 24; 5:1-31); அவள் ஒரு தீர்க்கதரிசினியும், இஸ்ரவேல் முழுவதிலும் மிக

உயர்ந்த தலைவியுமாக இருந்தாள் (4:4-5). மனைவியும் தாயுமான அவளுக்கு (5:7), இஸ்ரவேலின் இராணுவத் தளபதியாகிய பாராக்குக்கு "போ!" என்று கட்டளையிடும் அதிகாரம் இருந்தது (4:6, 14); அவன் போனான். பொதுவான அதிகாரத்தோடு அவர்கள் நன்றாக இணைந்து உழைத்தார்கள்: அவன் இராணுவத் தளபதியாக, அவள் தலைமைத் தளபதியாக. ஆமானின் வீட்டாரையும் யூதர்களின் 75,000 சத்துருக்களையும் அழிக்கச் செய்யப் போதுமான செல்வாக்கு ராணி எஸ்தருக்கு இருந்தது (எஸ்தர் 7:1-10; 9:1-32). மொர்தெகாயோடு சேர்ந்து "அவள் முழு அதிகாரத்தோடு எழுதினாள் ... எஸ்தரின் கட்டளை இந்த விதிமுறைகளை உறுதிப்படுத்தியது" (9:29-32). சேபாவின் ராஜஸ்திரீயையும் (1 இராஜாக்கள் 10:1-13; 2 நாளாகமம் 9:1-12), கல்தேயாவின் ராஜஸ்திரீயையும் (தானியேல் 5:10-12) வேதாகமம் புகழ்கிறது. "ராணி" என்பதற்கான எபிரெயச் சொல், பெண்பால் விகுதியோடு கூடிய "ராஜா" என்ற சொல்லே. "ராஜா" என்ற வேர்ச்சொல்லிலிருந்து வரும் பட்டம் கொண்டவர்களில் மூன்று பேர் மட்டுமே வேதாகமத்தில் எப்போதும் புகழப்படுகிறார்கள், ஒருபோதும் விமர்சிக்கப்படுவதில்லை: இந்த மூன்று பெண்கள். யூதாவின் ராஜாக்களைப் பற்றிய பதிவுகளில், ராஜமாதாக்கள் – அதாவது ராஜாக்களின் தாய்மார் – எப்போதும் குறிப்பிடப்படுகிறார்கள், அல்லது பெயரோடு சொல்லப்படுகிறார்கள் (ஒப்பிடுக எரேமியா 13:18; 29:2; 2 இராஜாக்கள் 24:15). சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்த பத்சேபாள் (1 இராஜாக்கள் 2:17-19), மாகாள் (1 இராஜாக்கள் 15:2, 10, 13), நெகுஸ்தாள் (2 இராஜாக்கள் 24:8) ஆகியோர் அவர்களில் அடங்குவர்.

தொலைந்துபோனதாகக் கருதப்பட்ட நியாயப்பிரமாண புஸ்தகம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டபோது, ஆசாரியர்கள் அதைக் குறித்துத் தீர்க்கதரிசினியாகிய உல்தாளிடம் விசாரித்து, அவளுடைய ஆவிக்குரிய வழிநடத்துதலுக்குத் தங்களை உட்படுத்தினார்கள். ராஜா, மூப்பர்கள், தீர்க்கதரிசிகள், ஜனங்கள் உட்பட இஸ்ரவேலின் தலைவர்கள், அவளுடைய வார்த்தையைத் தெய்வீக வெளிப்பாடாக ஏற்றுக்கொண்டார்கள் (2 இராஜாக்கள் 22:14-23:3; 2 நாளாகமம் 34:22-32). இஸ்ரவேலின் ஆண் தலைமைத்துவம், ஒரு பெண் பேசிய தேவனுடைய வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படிந்தது. இது இஸ்ரவேலின் வரலாற்றில் ஒருவேளை மிகப் பெரிய எழுப்புதலைத் தொடங்கிவைத்தது (2 இராஜாக்கள் 22:14-23:25; 2 நாளாகமம் 34:29-35:19).

விசேஷமான சூழ்நிலைகளின் காரணமாக மட்டுமே தேவன் பெண்களுக்கு ஆண்கள்மேல் இப்படிப்பட்ட அரசியல் அல்லது மத அதிகாரத்தை அனுமதித்தார் என்று பழைய ஏற்பாட்டின் ஒரு வசனமும் சொல்லவில்லை. இந்த நிகழ்வுகள் ஒரு வேதாகமக் கொள்கைக்கான விதிவிலக்குகள் என்றும் எங்கும் விவரிக்கப்படவில்லை. இஸ்ரவேலை ஆண்ட இரண்டு பெண்கள் பொல்லாதவர்களாக இருந்தார்கள் என்பது உண்மைதான்: அத்தாலியாள் (2 இராஜாக்கள் 11:1-3;

2 நாளாகமம் 22:10-12), யேசபேல் (1 இராஜாக்கள் 18:4). ஆனால் இஸ்ரவேலின் பெரும்பாலான ராஜாக்களும் அப்படியே இருந்தார்கள். ஆண்கள்மேல் அதிகாரம் ஒரு பெண்ணுக்கு உரியதல்ல என்ற காரணத்தைக் காட்டி, வேதாகமம் அவர்களையோ இஸ்ரவேலின் வேறு எந்தத் தலைவியையோ விமர்சிக்கவில்லை. மாறாக, மத மற்றும் அரசியல் தலைமைப் பொறுப்புகளிலுள்ள பெண்களைப் பழைய ஏற்பாடு இயல்பானவர்களாகச் சித்தரிக்கிறது.

பழைய ஏற்பாட்டில் பெண்கள் ஒருபோதும் வகிக்காத ஒரே ஒரு முக்கியமான சமுதாய அல்லது மதத் தலைமைப் பொறுப்பு உண்டு: ஆசாரியத்துவம். காரணம் வெளிப்படையானது: சில புறஜாதி வழிபாடுகளில், பெண் ஆசாரியர்கள் விபசாரத்தோடும் வழிபாட்டு ரீதியான பாலியல் சடங்குகளோடும் தொடர்புடையவர்களாக இருந்தார்கள். உபாகமம் 23:17 அதைத் தடைசெய்கிறது. சுற்றியிருந்த ஜாதிகளின் ஒழுக்கக்கேடான பழக்கவழக்கங்களைப் பின்பற்றுவதுபோல ஒரு தோற்றத்தைக்கூட உண்டாக்கக்கூடாது என்று தேவன் தம்முடைய ஜனத்திற்கு மீண்டும் மீண்டும் தடைசெய்தார்.[18] பெண் ஆசாரியர்கள் சரியாக அந்தத் தோற்றத்தையே உண்டாக்கியிருப்பார்கள். ஆனால் பழைய ஏற்பாட்டின் இலட்சியம், இஸ்ரவேல் ஜனம் முழுவதும் "ஆசாரிய ராஜ்யமும் பரிசுத்த ஜாதியுமாய்" இருக்க வேண்டும் என்பதே (யாத்திராகமம் 19:6). தேவனுடைய ஜனம் முழுவதும் ஆசாரியர்களாக இருக்கும் ஒரு காலத்தை ஏசாயா 61:6 முன்னறிவிக்கிறது: "நீங்களோ கர்த்தருடைய ஆசாரியரென்று சொல்லப்படுவீர்கள்; உங்களை நமது தேவனுடைய பணிவிடைக்காரரென்பார்கள்." தம்முடைய ஜனம் முழுவதின் ஆசாரியத்துவத்தை தேவன் புதிய ஏற்பாட்டுச் சபையில் நிறைவேற்றினார் (1 பேதுரு 2:9).

பெண்களுக்கு தேவன் ஒரு பெரிய தீர்க்கதரிசனப் பங்கை நியமித்திருந்தார் என்று பழைய ஏற்பாட்டுத் தீர்க்கதரிசிகள் அறிவித்தார்கள். மோசே இப்படி எழுதினார்: "கர்த்தருடைய ஜனங்கள் எல்லாரும் தீர்க்கதரிசிகளாயிருக்கவும், கர்த்தர் அவர்கள் எல்லார்மேலும் தம்முடைய ஆவியை அருளவும் வேண்டும்" (எண்ணாகமம் 11:29). யோவேல் தேவனுடைய நோக்கத்தை அறிவித்தார்: "நான் மாம்சமான யாவர்மேலும் என் ஆவியை ஊற்றுவேன்; அப்பொழுது உங்கள் குமாரரும் உங்கள் குமாரத்திகளும் தீர்க்கதரிசனம் சொல்லுவார்கள் ... ஊழியக்காரர்மேலும் ஊழியக்காரிகள்மேலும் அந்நாட்களிலே என் ஆவியை ஊற்றுவேன்" (யோவேல் 2:28-29); இந்த வாக்குத்தத்தம் பெந்தெகொஸ்தே நாளில் நிறைவேறியது (அப்போஸ்தலர் 2:14-21).

தீர்க்கதரிசனப் பணிகள் எல்லாவற்றிலும் மிகப் பெரியதற்கும் தேவன் பெண்களைப் பயன்படுத்தினார்: அவர்கள் மூலமாக ஏவப்பட்ட வேதவாக்கியங்களின் முக்கியமான பகுதிகளை அவர் பேசினார். மிரியாமின் பாட்டு (யாத்திராகமம் 15:21), தெபோராளின் பாட்டு (நியாயாதிபதிகள் 5:2-31), அன்னாளின் ஜெ-

பம் (1 சாமுவேல் 2:1-10) ஆகியவை அவற்றில் அடங்கும். புதிய ஏற்பாட்டிலும் தேவன் இந்த விதமாகப் பெண்கள் மூலம் பேசினார்: எலிசபெத்தின் பாட்டில் (லூக்கா 1:25, 42-45), மரியாளின் துதிப்பாட்டில் (Magnificat) – இது பரிசுத்த வேதாகமத்தின் முதல் கிறிஸ்தவ விளக்கம் (லூக்கா 1:46-55). ஆகவே ஆண்களை வழிநடத்துவதிலிருந்து தேவன் பெண்களை எந்த விதத்திலும் விலக்கவில்லை. மாறாக: உலகியல் தலைமைப் பணிகளுக்கும் ஆவிக்குரிய தலைமைப் பணிகளுக்கும் அவர் பெண்களை அழைத்தார்.

3.2 இயேசுவும் பெண்களும்

இயேசு தம்முடைய எல்லா வார்த்தைகளாலும் செயல்களாலும் நமக்கு ஒரு முன்மாதிரியைக் கொடுத்திருக்கிறார்: அவர் பெண்களை ஆண்களுக்குச் சமமானவர்களாக நடத்தினார்; ஒருபோதும் கீழ்ப்பட்டவர்களாகவோ, தங்கள் பங்கில் கட்டுப்படுத்தப்பட்டவர்களாகவோ நடத்தவில்லை (மத்தேயு 12:49-50; 15:38; 25:31-46; மாற்கு 3:34-35; லூக்கா 8:21; 11:27-28). அவர் பெண்களைச் சம உரிமையுள்ளவர்களாக நடத்தியது, அவருடைய காலத்தின் சட்ட, சமூக, மதப் பழக்கவழக்கங்களுக்கு முரணாக இருந்தது. விபசாரம், விவாகரத்து போன்ற, பெண்களின் உரிமைகள் கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்த சட்ட விஷயங்களில், அவர் ஆண்களையும் பெண்களையும் சமமாக நடத்தினார். பெண்களை ஆண்களைவிடக் குறைந்த அறிவுள்ளவர்களாகவும் குறைந்த ஒழுக்கமுள்ளவர்களாகவும் கருதிய ஒரு சமுதாயத்தில், இயேசு பெண்களின் அறிவையும் ஆவிக்குரிய திறன்களையும் மதித்தார். அவர் முதலில் பெண்களுக்குப் போதித்த பெரிய ஆவிக்குரிய சத்தியங்கள் இதைக் காட்டுகின்றன; உதாரணமாக சமாரியப் பெண்ணுக்கு (யோவான் 4:10-26), மார்த்தாளுக்கு (யோவான் 11:25-26).

பெண்களின் மதக் கல்வி இகழப்பட்ட ஒரு கலாச்சாரத்தில், இயேசு பெண்களைத் தம்முடைய சீஷிகளாகும்படி ஊக்குவித்தார். உதாரணமாக, மரியாள் "இயேசுவின் பாதத்தருகே உட்கார்ந்து, அவருடைய வசனத்தைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தபோது" – ஒரு சீஷியின் நிலையும் தோரணையும் அதுவே –, இயேசு அவளை உறுதிப்படுத்தினார்: "மரியாள் தன்னைவிட்டு எடுபடாத நல்ல பங்கைத் தெரிந்துகொண்டாள்" (லூக்கா 10:38-42).[19] இயேசுவின் காலத்தில் சீஷர்கள் ஒரு ரபீயின் போதனைகளை மற்றவர்களுக்குக் கடத்தப் பயிற்றுவிக்கப்பட்டார்கள் என்றும், பொதுவாக அவர்களே போதகர்களானார்கள் என்றும் பொதுவான ஒருமித்த கருத்து உண்டு. ஆனால் ரபீக்களின் மாணவர்கள் எப்போதும் ஆண்களாகவே இருந்தார்கள். இயேசுவோ ஆண் சீஷர்களுக்கும் பெண் சீஷிகளுக்கும் போதித்தார். பெண்களையும் ஆண்களையும் விசுவாசத்தின் போதகர்களாக்க வேண்டும் என்ற அவருடைய நோக்கத்தை இது சுட்டிக்காட்டுகிறது.

ஆனாலும் பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களின் ஆதிக் குழுவிற்கு இயேசு ஆண்களை மட்டுமே தெரிந்துகொண்டார். ஆதித் திருச்சபையில் அவர்களுக்கு மிகவும் மதிக்கப்பட்ட தலைமைப் பங்கு இருந்தது. இதன் மூலம் அவர் திருச்சபையின் தலைமைத்துவத்திலிருந்து பெண்களை விலக்கினாரா? இல்லை. சுதந்திரமான யூதர்களை அப்போஸ்தலர்களாகத் தெரிந்துகொண்டது புறஜாதியாரையோ அடிமைகளையோ சபைத் தலைமைத்துவத்திலிருந்து விலக்காதது-போலவே, ஆண்களை அப்போஸ்தலர்களாகத் தெரிந்துகொண்டது மட்டுமே தர்க்கரீதியாகப் பெண்களைச் சபைத் தலைமைத்துவத்திலிருந்து விலக்குவதில்லை. எப்படியிருந்தாலும், ஆதித் திருச்சபையின் மிகச் செல்வாக்குள்ள இரண்டு தலைவர்கள் இயேசுவின் சகோதரனாகிய யாக்கோபும் (அப்போஸ்தலர் 15:13; கலாத்தியர் 1:19),[20] பவுலுமே. இருவரும் பன்னிருவரில் இருக்கவில்லை; ஆனாலும் அப்போஸ்தலர்களாக இருந்தார்கள் – ஒரு பெண்ணைப் போலவே: யூனியா.[21] பன்னிருவரின் குழுவுக்கு வெளியேயிருந்த மற்ற அப்போஸ்தலர்களும் சபைத் தலைமைத்துவத்தில் முக்கியப் பொறுப்புகளை வகித்திருக்கும்போது, சபைத் தலைமைத்துவத்திற்குப் பன்னிருவர் மட்டுமே நம்முடைய அளவுகோலாக ஏன் இருக்க வேண்டும்?

அப்படியானால், ஆதிப் பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களுக்கு இயேசு ஏன் ஆண்களை மட்டும் தெரிந்துகொண்டார், பெண்களைத் தெரிந்துகொள்ளவில்லை? புதிய ஏற்பாடு அவருடைய காரணங்களைச் சொல்லவில்லை. ஆனால் இயேசு இரண்டு காரணங்களுக்காக ஆண்களைத் தெரிந்துகொண்டிருக்கலாம்: இடறலை உண்டாக்காமல் இருக்கவும், ஓர் அடையாளப் பொருத்தத்தை உருவாக்கவும். இரவு நேரக் கூடுகைகளுக்கு, குறிப்பாக வனாந்தரத்திற்கோ கெத்செமனே தோட்டம் போன்ற இடங்களுக்கோ இயேசு பெண்களை அழைத்துச் சென்றிருந்தால், அது ஒழுக்கம் பற்றிய சந்தேகத்தை உண்டாக்கியிருக்கும் – இயேசுவுக்கு எதிராக மட்டுமல்ல, திருச்சபை யாருடைய நேர்மையைச் சார்ந்திருக்க வேண்டியிருந்ததோ அந்தப் பன்னிருவருக்கு எதிராகவும். மேலும், இயேசு பன்னிரண்டு சுதந்திர யூத ஆண்களை நியமித்தது, இஸ்ரவேலின் பன்னிரண்டு குமாரர்களுக்கு அல்லது கோத்திரங்களுக்கு ஒத்திருந்தது; "புதிய அல்லது புதுப்பிக்கப்பட்ட இஸ்ரவேல்" என்ற சபையின் அடையாளத்தை அது வலுப்படுத்தியது. இயேசு பெண் சீஷிகளையும் தெரிந்துகொண்டார் என்பது (மேலே காண்க) இதையும் காட்டுகிறது: பன்னிரண்டு ஆண் அப்போஸ்தலர்களைத் தெரிந்துகொண்டதன் மூலம் பெண்களைச் சபைத் தலைமைத்துவத்திலிருந்து விலக்க அவர் விரும்பவில்லை.

பெண்கள் ஆண்களுக்குச் சுவிசேஷத்தை அறிவிப்பதையும் இயேசு தடுக்கவில்லை. முதல் கிறிஸ்தவ மிஷனரி ஒரு சமாரியப் பெண்: "அந்தப் பட்டணத்திலுள்ள சமாரியரில் அநேகர் ... அந்த ஸ்திரீ சொன்ன வார்த்தையினிமித்தம்

அவர்மேல் விசுவாசமுள்ளவர்களானார்கள்” (யோவான் 4:39; ஒப்பிடுக 4:28-42). உயிர்த்தெழுந்த கிறிஸ்து முதலில் சந்தித்தது மகதலேனா மரியாளையே. தம்முடைய உயிர்த்தெழுதலையும், பிதாவாகிய தேவனிடத்திற்குத் தாம் ஏறிப்போகவிருப்பதையும் பற்றிய சுவிசேஷத்தை அறிவிக்கும் பொறுப்பை அவர் அவளுக்குக் கொடுத்தார் (யோவான் 20:14-18). “அப்போஸ்தலர்” என்பதன் அர்த்தம் வெறுமனே “அனுப்பப்பட்டவர்” என்பதால், கிறிஸ்து அவளை அப்போஸ்தலர்களுக்கான அப்போஸ்தலியாக நியமித்தார் என்று சொல்வது பொருத்தமானது. கிறிஸ்து தலைமைத்துவத்தைப் புதிதாக வரையறுத்தார்: தாழ்மையோடு ஊழியம் செய்யும் வழிநடத்துதலாக (உதாரணமாக யோவான் 13:3-17). கிறிஸ்துவுக்கான ஊழியத்தில் இப்படிப்பட்ட தலைமைத்துவம், ஆண்களுக்குப் பொருத்தமாக இருப்பதுபோலவே குறைந்தபட்சம் அதே அளவு பெண்களுக்கும் பொருத்தமானது.

3.3 பவுலும் பெண்களும்: ஆண் பெண் சமத்துவத்தின் ஆதரவாளர்

பவுல் ஆண் பெண் சமத்துவத்தை மூன்று விதங்களில் உறுதிப்படுத்துகிறார்: ஊழியத்தில் ஆண்களோடு தோளோடு தோள் நின்று உழைக்கும் உடன்வேலையாட்களாகப் பெண்களை அவர் குறிப்பிடுகிறார். ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையேயான சமத்துவம் விளைகிற பல இறையியல் சத்தியங்களை அவர் போதிக்கிறார். மேலும் அவர்களுடைய சமத்துவத்தை அவர் வெளிப்படையாக வலியுறுத்துகிறார்.

3.3.1 ஊழியத்திலுள்ள பெண்களைப் பவுல் உறுதிப்படுத்துதல்

ரோமர் 16:1-16-இல் பவுல் பலரைப் பெயர் சொல்லி வாழ்த்துகிறார். அவர்களில் பத்துப் பேரைக் கிறிஸ்தவ ஊழியத்தில் உடன்வேலையாட்கள் என்று குறிப்பிடுகிறார். அந்தப் பத்துப் பேரில் ஏழு பேர் பெண்கள்: பெபேயாள் (Phöbe), “கெங்கிரேயா சபையின் உதவிக்காரி” (16:1), “என்னையும் சேர்த்து, அநேகருக்குத் தலைவி[22]” (16:2); யூனியா (Junia), “அப்போஸ்தலர்களுக்குள் பேர்பெற்றவள்” (16:7)[23]; பிரிஸ்காள் (Priska), “கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் என் உடன்வேலையாள்” (16:3; ஒப்பிடுக பிலிப்பியர் 4:3); மரியாள், திரிபேனாள், திரிபோசாள், பெர்சியாள் (Maria, Tryphäna, Tryphosa, Persis) – இவர்கள் “கர்த்தருக்குள் பிரயாசப்பட்டு” உழைத்தார்கள் (16:6, 12). 1 கொரிந்தியர் 16:16-இல் “ஒவ்வொரு உடன்வேலையாளுக்கும் கீழ்ப்படியுங்கள்” என்று பவுல் விசுவாசிகளை அறிவுறுத்துகிறார். 1 தெசலோனிக்கேயர் 5:12-இல் “உங்களுக்குள்ளே பிரயாசப்படுகிறவர்கள்” என்பவர்கள் “கர்த்தருக்குள் உங்களுக்கு முன்னின்று உங்களுக்குப் புத்திசொல்லுகிறவர்கள்” என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். பவுல் இந்தப் பெண்களை வெறுமனே விசுவாசிகளாகப் பட்டியலிடாமல், ஊழியத்தில் தலைமை தாங்கியவர்களாகக் குறிப்பிடுகிறார் என்பதை எவ்வளவு வலியுறுத்தினாலும் போதாது.

இந்தப் பகுதியில் பவுல் அநேக விசுவாசிகளை வாழ்த்துகிறார்; ஆனால் பத்துப் பேரை மட்டுமே ஊழியத்தில் தலைவர்கள் என்று குறிப்பிடுகிறார்; அவர்களில் ஏழு பேர் பெண்கள். மூன்று ஆண்கள்: ஆக்கில்லா, அந்திரோனீகு, உர்பான் (Aquila, Andronikus, Urbanus). முதல் இருவரும் தங்கள் மனைவிகளோடு சேர்த்துக் குறிப்பிடப்படுகிறார்கள்; இது அவர்களுடைய பொதுவான அதிகாரத்தை வலியுறுத்துகிறது. **ஒரு பொதுச் சமூகத்தின் தலைவர்களில் இவ்வளவு அதிக விகிதத்தில் பெண்களைப் பவுல் குறிப்பிடுவது, பண்டைய கிரேக்க இலக்கியத்தின் முழு வரலாற்றிலும் ஒப்பற்றது. அந்தக் காலக் கலாச்சாரத்துக்கு அசாதாரணமான அளவில் ஆதிச் சபையில் பெண்கள் தலைமை தாங்கினார்கள் என்பதை இது சுட்டிக்காட்டுகிறது.**

3.3.2 பவுலின் இறையியலிலிருந்து ஆண் பெண் சமத்துவம் விளைகிறது

ஆண்களும் பெண்களும் சமமாகவே "தேவனுடைய சாயலில் படைக்கப்பட்டவர்கள்" என்றும் "கிறிஸ்துவுக்குள்" இருக்கிறவர்கள் என்றும் பவுல் உறுதிப்படுத்துகிறார். பூமியை ஆளும் பொறுப்பு அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது; இருவரும் சிருஷ்டிப்பின் கட்டளையையும் தேவனுடைய ஆசீர்வாதத்தையும் பெற்றார்கள். அவருடைய இறையியலின் பல அடிப்படைக் கொள்கைகள் அவர்களுடைய சமத்துவத்தைத் தவிர்க்க முடியாதபடி உள்ளடக்கியிருக்கின்றன: ஊழியம் செய்யும் தலைமைத்துவம், சபையிலும் திருமணத்திலும் "ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிதல்", கிறிஸ்துவின் சரீரத்தின் ஒருமைப்பாடு, எல்லா விசுவாசிகளின் ஆசாரியத்துவம், எல்லாருக்கும் உரிய ஆவியின் வரங்கள், கிறிஸ்துவுக்குள் உள்ள சுயாதீனம், ஏற்கனவே தொடங்கிவிட்ட கடைசிக் காலம், புதிய சிருஷ்டி, கிறிஸ்துவுக்குள் "ஆண் என்றும் பெண் என்றும் வித்தியாசம் இல்லை" என்ற கூற்று.[24]

3.3.3 ஆண் பெண் சமத்துவத்தைப் பவுல் வெளிப்படையாக உறுதிப்படுத்துதல்

இரண்டு இடங்களில் (கலாத்தியர் 3:28, 1 கொரிந்தியர் 11:11) சபையின் வாழ்க்கையில் பெண்களும் ஆண்களும் சம உரிமையுள்ளவர்கள் என்று பவுல் வெளிப்படையாகப் பேசுகிறார்.

கலாத்தியர் 2:11–3:28-இல் அவர் வலியுறுத்துகிறார்: சபையில் ஒரு சமூகக் குழு – பெண்கள் என்ற குழுவும் உட்பட – சமமாக நடத்தப்படாவிட்டால், அது சுவிசேஷத்துக்கு முரணானது. யூதக் கிறிஸ்தவர்களை, வெளிப்படையாக அப்போஸ்தலனாகிய பேதுருவையும் சேர்த்து, அவர் கடிந்துகொள்ளுகிறார். அவர்கள் புறஜாதிக் கிறிஸ்தவர்களைச் சமமானவர்களாக நடத்தவில்லை; அவர்களோடு சாப்பிடவும் மறுத்தார்கள். பவுல் வாதிடுகிறார்: கிறிஸ்தவர்கள் மீட்கப்பட்டவர்கள் என்ற அடையாளத்தைக் கிறிஸ்துவில் மட்டுமே பெற்றிருக்கிறார்கள்.

ஆகவே, பிறப்பு, செல்வம், அல்லது பாலினம் ஆகியவற்றின்படி சபையில் அந்தஸ்தையோ சிறப்புரிமைகளையோ பகிர்ந்தளிப்பது சுவிசேஷத்துக்கு முரணானது: "யூதனென்றும் கிரேக்கனென்றும் வித்தியாசம் இல்லை, அடிமையென்றும் சுயாதீனனென்றும் வித்தியாசம் இல்லை, ஆணென்றும் பெண்ணென்றும் வித்தியாசம் இல்லை; நீங்கள் எல்லாரும் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் ஒன்றாயிருக்கிறீர்கள்". இவை எல்லாம் சமூகப் பிரிவுகள்; "கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள்" என்பது சபையைக் குறிக்கிறது. ஆகவே கலாத்தியர் 3:28 மிகத் தெளிவாகச் சபையிலுள்ள சமூக உறவுகளைக் குறிக்கிறது. விசுவாசிகளை இப்படிச் சமமற்ற விதத்தில் நடத்தியதற்காக மனம் வருந்தி மனம் மாறுவதில் பேதுருவே பின்னாளில் முன்மாதிரியானார்: 2 பேதுரு 3:15-16-இல் அவர் "நமக்குப் பிரியமான சகோதரனாகிய பவுல்" என்று பேசி, "அவனுடைய எல்லா நிருபங்களின்" ஞானத்தை "வேதவாக்கியம்" என்று உறுதிப்படுத்துகிறார்.

இந்தப் பகுதி யார் இரட்சிக்கப்பட முடியும் என்பதைப் பற்றி மட்டுமே பேசுகிறது, சபையின் வாழ்க்கையை அது பாதிப்பதில்லை என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் இரட்சிப்பைக் குறித்து இந்தப் பகுதி சொல்லுவதை அவர்கள் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளுகிறார்கள்; வரலாற்று, கலாச்சாரப் பின்னணியையும் அதன் வார்த்தைகளிலிருந்து வரும் முடிவுகளையும் புறக்கணிக்கிறார்கள்.[25] **இந்தப் பகுதி இரட்சிப்பைச் சபையின் சமூக வாழ்க்கையோடு பிரிக்க முடியாதபடி இணைக்கிறது.** பவுலின் எல்லா எழுத்துக்களிலும் இருப்பதுபோல, கிறிஸ்துவுக்குள் உள்ள மீட்பைக் கிறிஸ்துவின் சரீரமாகிய சபையிலுள்ள வாழ்க்கையிலிருந்து பிரிக்க முடியாது. கலாச்சாரப் பின்னணியும் முக்கியமானது: ஒரு யூத அனுதின ஜெபம் பரப்பின கருத்துக்களைக் கலாத்தியர் 3:28 நிராகரிக்கிறது. அந்த ஜெபத்தில், தான் புறஜாதியானாகவோ, அடிமையாகவோ, பெண்ணாகவோ பிறக்காததற்காக ஜெபிக்கிறவன் தேவனுக்கு நன்றி செலுத்தினான். ஏனெனில் இந்தக் குழுக்களுக்கு நியாயப்பிரமாணத்தைப் படிக்கும் சிலாக்கியம் இல்லை. பவுல் இந்த வேறுபாடுகளை நிராகரிக்கும்போது, அதற்கு நேர்மாறானது விளைகிறது: இந்தக் குழுக்கள் எல்லாம் சபையின் நடைமுறை வாழ்க்கையில் சம அந்தஸ்துள்ளவை – ஏனெனில் அவர்கள் எல்லாரும் கிறிஸ்துவுக்குள் ஒன்றாயிருக்கிறார்கள்.

கலாத்தியர் 3:28-க்கு மிக நெருக்கமான இணைவசனம் 1 கொரிந்தியர் 11:11: "ஆகிலும் கர்த்தருக்குள் புருஷனில்லாமல் ஸ்திரீ பிரிந்திருப்பதில்லை[26], ஸ்திரீயில்லாமல் புருஷன் பிரிந்திருப்பதில்லை." ஆண்களைப் போலவே பெண்களும் சபையின் பொதுக் கூடுகைகளில் மிக முக்கியமான செயல்களை – ஜெபத்தையும் (ஆராதனையின் செங்குத்துப் பரிமாணம்) தீர்க்கதரிசனத்தையும் (ஆராதனையின் கிடைமட்டப் பரிமாணம்) – வழிநடத்த முடியும் என்று உறுதிப்படுத்தும் சூழலில் பவுல் இதைச் சொல்லுகிறார். அப்படிச் செய்யும்போது திரு-

மணத்தையோ கிறிஸ்தவ ஒழுக்கத்தையோ கேள்விக்குள்ளாக்கக் கூடாது என்பதே ஒரே நிபந்தனை.[27] ஆகவே, ஆண்களும் பெண்களும் "கர்த்தருக்குள்" பிரிந்திருப்பதில்லை என்ற கூற்று குறைந்தபட்சம் சபையிலுள்ள இந்தத் தலைமைச் செயல்களுக்குப் பொருந்துகிறது. வசனத்தின் முதல் வார்த்தையாகிய "ஆகிலும்", பின்வரும் வாக்கியமே அந்தப் பகுதியின் மிக முக்கியமான கருத்து என்பதைக் கிரேக்கத்தில் சுட்டிக்காட்டுகிறது. ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் வெவ்வேறு தலைமுடி அலங்காரத்தைப் பவுல் கேட்கிறார் என்பது உண்மைதான் (11:14-15); அவர்களுடைய சிகையலங்காரம் ஒழுக்கக்கேட்டின் அடையாளமாகப் புரிந்துகொள்ளப்படாதபடிக்கு. ஆனால் பொது ஆராதனையைக் குறித்த அவருடைய மிக முக்கியமான கருத்து வேறு: கிறிஸ்துவுக்குள் பாலினத்தின்படி எந்தப் பிரிவினையையும் அவர் உறுதியாக நிராகரிக்கிறார். ஆகவே ஆண்களும் பெண்களும் ஜெபத்தினாலும் தீர்க்கதரிசனத்தினாலும் ஆராதனையை வழிநடத்துவதை அவர் வரவேற்கிறார்.

3.3.4 கணவன் மனைவி சமத்துவத்தைப் பவுல் உறுதிப்படுத்துதல்

திருமணத்தைக் குறித்த தம்முடைய மிக விரிவான விளக்கமாகிய 1 கொரிந்தியர் 7-இல், பன்னிரண்டு வெவ்வேறு கேள்விகளில் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் சரியாக ஒரே நிபந்தனைகளையும், வாய்ப்புகளையும், உரிமைகளையும், கடமைகளையும் பவுல் குறிப்பிடுகிறார். இந்த ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் அவர் ஆண்களையும் பெண்களையும் சம உரிமையுள்ளவர்களாக நோக்கிப் பேசுகிறார். இந்தச் சமத்துவத்தை வலியுறுத்த, சமச்சீராகச் சமநிலைப்படுத்தப்பட்ட சொற்றொடர்களைப் பவுல் திரும்பத் திரும்பப் பயன்படுத்துகிறார். பின்வரும் பன்னிரண்டு தலைப்புகள் இதைத் தெளிவாக்குகின்றன: கணவனும் மனைவியும் ஒருவருக்கொருவர் உரியவர்கள் என்று பவுல் வலியுறுத்துகிறார் (வச. 2). அவர்களுக்கு ஒருவருக்கொருவர் திருமண உரிமைகள் உண்டு (வச. 3), ஒருவர் மற்றவருடைய சரீரத்தின்மேல் பரஸ்பர அதிகாரம் உண்டு (வச. 4), பரஸ்பர பாலியல் கடமைகள் உண்டு (வச. 5). பிரிந்துபோகவோ விவாகரத்து செய்யவோ வேண்டாம் என்று இருவரும் அறிவுறுத்தப்படுகிறார்கள் (வச. 10-13). இருவரும் மற்றவரையும் தங்கள் பிள்ளைகளையும் பரிசுத்தமாக்குகிறார்கள் (வச. 14). மற்றவர் அவர்களை விட்டுப் போனால் இருவரும் சுயாதீனர் (வச. 15). இருவருக்கும் மற்றவர்மேல் இரட்சிக்கக்கூடிய செல்வாக்கு உண்டு (வச. 16). இருவரும் திருமணம் செய்ய சுயாதீனர் (வச. 28). இருவரும் தனியாக இருக்கும்போது கிறிஸ்துவின்மேல் கவனம் செலுத்தலாம் (வச. 32, 34b), அல்லது திருமணமானவர்களாக மற்றவருக்குப் பிரியமாக நடப்பதில் கவனம் செலுத்தலாம் (வச. 33-34a, 34c). பவுல் இப்படியும் எழுதுகிறார்: "புருஷனும் தன் சொந்தச் சரீரத்துக்கு அதிகாரியல்ல, அவன் மனைவியே அதற்கு அதிகாரி" (7:4). இது எவ்வளவு புரட்சிகரமானது என்பதை ரிச்சர்ட் ஹேஸ் (Richard Hays) சரியாகக் குறிப்பிடுகிறார்:

“இதுவரையிருந்த எல்லா வடிவங்களையும் உடைக்கிற திருமணப் பார்வை-யைப் பவுல் தருகிறார்: துணைவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிதலில் ஒரு-வரோடொருவர் பிணைக்கப்பட்டிருக்கிற ஓர் உறவு.”[28]

எபேசியர் 5:21-22-இலும் இப்படியே இருக்கிறது: மனைவியின் கீழ்ப்படிதல் வெ-ளிப்படையாக ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிதலின் ஒரு பகுதியாக இருக்கிறது. இருவரும் மனமுவந்தும் அன்பிலும் ஒருவருக்கொருவர் கீழ்ப்படிகிறார்கள்.[29] மனைவிகளையும் கணவர்களையும், ஒருவருக்கொருவர் முன்னுரிமை கொ-டுக்கவும் ஒருவரையொருவர் பராமரிக்கவும் பவுல் அழைக்கிறார். மனைவிக-ளுக்கும் கணவர்களுக்கும் – எல்லா விசுவாசிகளுக்கும் – கிறிஸ்துவே முன்மா-திரி (5:2). கிறிஸ்துவைத் “தலை” என்று அழைக்கும்போது தாம் என்ன கருதுகி-றார் என்பதைப் பவுல் வசனம் 23-இல் காட்டுகிறார்: அவர் “தலை” என்பதை “இரட்சகர்” என்பதோடு அழுத்தமாகச் சமன்படுத்துகிறார் – “கிறிஸ்து சபைக்-குத் தலையாயிருக்கிறார், அவரே சரீரத்துக்கு இரட்சகராயிருக்கிறார்.”

“இரட்சகராக” (அல்லது “மீட்பராக”) கிறிஸ்து என்ன செய்கிறார்? பவுல் விளக்கு-கிறார்: சபைக்காகக் “கிறிஸ்து தம்மைத்தாமே ஒப்புக்கொடுக்கிறார்” (5:25), அதைப் “போஷித்துக் காப்பாற்றுகிறார்” (5:29). இது காட்டுவது: பவுல் “தலை” என்பதை “மூலம்” (ஊற்று) என்ற பொதுவான கிரேக்க அர்த்தத்தில் பயன்படுத்-துகிறார். சபைக்கான அன்புக்கும் பராமரிப்புக்கும் மூலமாகிய கிறிஸ்து-வையே அவர் இங்கே குறிக்கிறார்.[30] மனைவிகளுக்குத் “தலையாக” இருக்கும் கணவர்கள், “தலையாகிய” கிறிஸ்துவின் முன்மாதிரியைப் பின்பற்றும்படி பவுல் அழைக்கிறார்: அவர்கள் தங்கள் மனைவிகளை நேசித்து, பராமரித்து, மதிக்க வேண்டும் (5:25-29). மதித்துப் போஷிக்கிற இந்த அன்பே மனைவியின் கீழ்ப்படிதலுக்குத் தூண்டுதலாக இருக்கிறது – அதிகாரப் படிநிலை அல்ல (5:23).

பெண்கள் வீட்டில் தலைமை தாங்குவதை வேதாகமம் ஆதரிக்கிறது. பிள்ளை-கள் விஷயத்தில் பவுல் கணவர்களையும் மனைவிகளையும் சமமாக நடத்துகி-றார் (எபேசியர் 6:1-2; கொலோசெயர் 3:20); மனைவிகள் “தங்கள் வீட்டை நிர்வ-கிக்க” வேண்டும் என்று அறிவுறுத்துகிறார் (நேரடியாக: “வீட்டுத் தலைவிகளாக இருக்க”, கிரேக்கம்: oikodespoteo, 1 தீமோத்தேயு 5:14). இது வீட்டில் தலைமைத்து-வம் இல்லையென்றால், வேறு என்ன?

3.4 பவுலும் பெண்களும்: ஆணாதிக்கத்தின் ஆதரவாளரா?

பவுல் பாலினச் சமத்துவத்தைப் பல விதங்களில் உறுதிப்படுத்தியிருந்தும், அவர் சபையில் ஆண்களின் ஆளுகையை ஆதரிக்கிறார் என்ற கருத்து பிடி-வாதமாக நீடிக்கிறது. ஏன்? முதன்மையாக, ஒருசில வசனங்களின் பிரபலமான விளக்கங்களால்: 1 தீமோத்தேயு 2:12 (“உபதேசம்பண்ணவும், புருஷன்மேல் அதி-காரஞ்செலுத்தவும், ஸ்திரீயானவளுக்கு நான் உத்தரவுகொடுக்கிறதில்லை”); 1

தீமோத்தேயு 3, தீத்து 1 (ஆண் கண்காணிகள் மட்டுமே விதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது); 1 கொரிந்தியர் 14:34-35 ("சபைகளில் ஸ்திரீகள் பேசாமலிருக்க வேண்டும்"). இந்த வசனங்களின் வழக்கமான விளக்கங்களிலுள்ள தவறுகளைப் பின்வரும் ஆய்வு அம்பலப்படுத்தி, பவுல் பாலினச் சமத்துவத்தின் உறுதியான ஆதரவாளர் என்பதைக் காட்டுகிறது.

3.4.1 1 தீமோத்தேயு 2:12

பெண்கள் போதிப்பதையோ ஆண்கள்மேல் அதிகாரம் செலுத்துவதையோ 1 தீமோத்தேயு 2:12 தடைசெய்கிறதா? இல்லை, உண்மையில் இல்லை. பவுல் 1 தீமோத்தேயு 2:11-12-இல் எழுதுகிறார்: "ஸ்திரீகள் எல்லாக் கீழ்ப்படிதலோடும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஒரு ஸ்திரீ போதித்து, [அதனோடு இணைந்து] ஒரு புருஷன்மேல் அதிகாரத்தைத் தனக்கு எடுத்துக்கொள்ள நான் அனுமதிப்பதில்லை."[31] இலக்கணப்படி, இந்தத் தடை அப்போது நிலவிய சூழ்நிலையைக் குறிக்கிறது. இது பொதுவாக எல்லாக் காலத்துக்கும் பொருந்த வேண்டும் என்று வாசகத்தில் எதுவும் சொல்லவில்லை. "நான் அனுமதிப்பதில்லை" என்ற சொற்றொடரிலுள்ள வினைச்சொல், உலகளாவிய தடையைவிட, தற்போது செல்லுபடியாகும் ஒரு தடையையே அதிகம் சுட்டிக்காட்டுகிறது – குறிப்பாக இந்த இலக்கண வடிவத்தில்: தன்மை ஒருமை, நிகழ்காலம், சுட்டுவினை (indicative).

BDAG[32] அகராதி (பக். 150) இந்த முக்கிய வினைச்சொல்லின் பொருளை "சுதந்திரமான அதிகார நிலையைத் தனக்கு எடுத்துக்கொள்ளுதல்" என்று வரையறுக்கிறது. New International Version (2011 திருத்தம்) இதைச் சரியாக "**அதிகாரத்தைத் தனக்கு எடுத்துக்கொள்ளுதல்**" என்று மொழிபெயர்க்கிறது. இந்த வினைச்சொல் "அதிகாரத்தைத் தனக்கு எடுத்துக்கொள்ளுதல்" என்ற பொருளில் ஆவணப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் இடங்களிலெல்லாம், அது எப்போதும் அனுமதியில்லாமல் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றுவதைப் பற்றியதே. "அதிகாரம் செலுத்துதல்" என்பதற்கான புதிய ஏற்பாட்டின் வழக்கமான வார்த்தை இந்த வசனத்தில் பயன்படுத்தப்படவில்லை. படிநிலை ஆதரவாளர்களின் மிக முக்கியமான புத்தகம்கூட, பவுலின் காலத்துக்கான இந்த முக்கிய வார்த்தையை ஆய்வு செய்யும்போது, "அதிகாரம் செலுத்துதல்" அல்லது "அதிகாரம் உடையவராயிருத்தல்" என்பதைச் சாத்தியமான பொருளாகக் குறிப்பிடவில்லை – ஆனால் "அதிகாரத்தைத் தனக்கு எடுத்துக்கொள்ளுதல்" என்பதைக் குறிப்பிடுகிறது.[33] ஆகவே, பெண்கள் ஆண்கள்மேல் அதிகாரம் செலுத்துவதைப் பவுல் தடைசெய்யவில்லை. மாறாக, பெண்கள் அனுமதியின்றி ஒரு புருஷன்மேல் அதிகாரத்தைத் தங்களுக்கு எடுத்துக்கொள்ளுவதையே அவர் தடைசெய்கிறார். எபேசுவில்கள்ள உபதேசங்களால் நீடித்திருந்த நெருக்கடியே இதற்குக் காரணம்.

ஆகவே பவுல் இரண்டு காரியங்களைத் – பெண்கள் போதிப்பதையும், ஆண்-கள்மேல் அதிகாரத்தைத் தங்களுக்கு எடுத்துக்கொள்ளுவதையும் – தடைசெய்-யவில்லை. அவர் ஒன்றை மட்டுமே தடைசெய்கிறார்: ஆண்களுக்குப் போதிக்-கும் அதிகாரத்தைப் பெண்கள் தங்களுக்கு எடுத்துக்கொள்ளுவதை. இந்த வசனத்தில் கிரேக்க oude என்ற இணைப்புச்சொல், "போதித்தல்", "அதிகாரத்-தைத் தனக்கு எடுத்துக்கொள்ளுதல்" என்ற இரண்டு கூறுகளை இணைத்து ஒரே கருத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. இந்த இணைப்புச்சொல்லைப் பவுல் பயன்படுத்தும் விதத்துக்கு இது வழக்கமானது.[34] ஆனால் இந்த இடத்தில், ஆண்களுக்குப் போதிக்கும் அதிகாரத்தைப் பெண்கள் தங்களுக்கு எடுத்துக்-கொள்ளுவதைப் பவுல் ஏன் தடைசெய்கிறார்? அவர் இரண்டு காரணங்களைக் கூறுகிறார்.

முதலாவது: சபையின் அதிகாரமளிப்பு இல்லாமல் ஆண்களுக்குப் போதிக்கும் அதிகாரத்தைப் பெண்கள் தங்களுக்கு எடுத்துக்கொண்டால், அது ஆண்க-ளுக்கு அவமரியாதையாக இருந்தது. ஆனால் அவர்கள் ஆண்களை மதிக்க வேண்டும்; ஏனெனில் பெண் தோன்றின மூலம் ஆணே (2:13; ஒப்பிடுக 1 கொ-ரிந்தியர் 11:8, 11-12).

இரண்டாவது, சில பெண்கள் கள்ளப்போதகர்களால் வஞ்சிக்கப்பட்டு, சாத்தா-னைப் பின்பற்றினார்கள் (2:14; ஒப்பிடுக 5:13-15). கள்ளப்போதகர்கள் அனுமதி-யின்றிப் போதிப்பதைப் பவுல் ஏற்கனவே தடைசெய்திருந்தார் (1:3). இங்கே அதே விதமாகப் பெண்களைக் கட்டுப்படுத்துகிறார். **கள்ளப்போதகர்கள் வஞ்சித்ததாகப் பவுல் சொல்லுகிற ஒரே குழு அவர்களே.**

1 தீமோத்தேயு 2:12-இல், எபேசுவிலிருந்த பிரிஸ்கில்லாள் (Priscilla) போன்ற பெண்கள் (2 தீமோத்தேயு 4:19-இன்படி அவள் எபேசுவில் இருந்தாள்) முறைப்-படி ஒப்படைக்கப்பட்ட அல்லது அங்கீகரிக்கப்பட்ட அதிகாரத்தை ஏற்றுக்-கொள்ளுவதைப் பவுல் தடைசெய்ய**வில்லை**. அவள் அப்பொல்லோவுக்கு (Apollos) "தேவனுடைய மார்க்கத்தை அதிக திட்டமாய்" விவரித்துக் காண்பித்-ததை அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகள் பாராட்டோடு குறிப்பிடுகிறதே (அப்-போஸ்தலர் 18:26). லூக்காவும் பவுலும் கிரேக்க வழக்கப்படி அந்தத் தம்பதி-யைக் கணவனின் பெயரை முதலில் வைத்து அறிமுகப்படுத்துகிறார்கள்: ஆக்-கில்லாவும் பிரிஸ்கில்லாளும் (அப்போஸ்தலர் 18:2; 1 கொரிந்தியர் 16:19). ஆனால் அவர்களுடைய சுறுசுறுப்பான ஊழியத்தைப் பற்றிய ஒவ்வொரு பகு-தியிலும் – கிரேக்க வழக்கத்துக்கு மாறாக – பிரிஸ்கில்லாளையே முதலில் கு-றிப்பிடுகிறார்கள் (அப்போஸ்தலர் 18:18, 26; ரோமர் 16:3). அவர்களுடைய பொ-துவான ஊழியத்தில் அவள் ஒரு முக்கியமான, ஏன், ஆதிக்கம் செலுத்தும் பங்கை வகித்தாள் என்பதை இது ஏறக்குறைய நிச்சயமாக்குகிறது. ஆகவே, உடன்வேலையாட்களின் தம்முடைய இரண்டு மிக நீண்ட பட்டியல்களில் (2 தீ-

மோத்தேயு 4:19-21, ரோமர் 16:1-16) பவுல் முதலில் பிரிஸ்காளை வாழ்த்துவது ஆச்சரியமல்ல. அப்போது அவர் எப்போதும் பயன்படுத்துகிற, அவளுடைய பெயரின் அதிக மரியாதையான வடிவத்தில் அவளைக் குறிப்பிடுகிறார். பெபேயாளின் விஷயத்திலும் இப்படியே. பவுலின் பிரதிநிதியாக அவள் ரோமருக்கு எழுதின நிருபத்தைக் கொண்டுசென்றாள் (ரோமர் 16:1-2). ஆகவே இந்த நிருபத்தைக் குறித்த ரோமக் கிறிஸ்தவர்களின் கேள்விகளுக்கும் அவளே இயல்பாகப் பதில் சொன்னாள். இவ்வாறு அவள் அந்த நிருபத்தின் முதல் விளக்கவுரையாளராக இருந்து, அப்போது வளர்ந்த ஆண்களுக்கும் போதித்தாள். **இவை எல்லாம் காட்டுவது: அங்கீகரிக்கப்பட்ட அதிகாரம் உடைய பிரிஸ்கில்லாள், பெபேயாள் போன்ற பெண்கள் ஆண்களுக்குப் போதிப்பதை 1 தீமோத்தேயு 2:12 எந்த விதத்திலும் தடைசெய்ய முடியாது. அங்கீகரிக்கப்பட்ட அதிகாரம் இல்லாத பெண்கள் ஒரு புருஷனுக்குப் போதிக்கும் அதிகாரத்தைத் தங்களுக்கு எடுத்துக்கொள்ளுவதை மட்டுமே இந்த வசனம் தடைசெய்கிறது.**

3.4.2 கண்காணிகளுக்கான தகுதிகள்: 1 தீமோத்தேயு 3, தீத்து 1

எல்லாக் கண்காணிகளும் ஆண்களாக இருக்க வேண்டும் என்று பவுல் விதிக்கிறாரா? மாறாக: கண்காணியாக இருக்க நாடும்படி பவுல் ஒவ்வொரு விசுவாசியையும் ஊக்குவிக்கிறார்: "இந்த வார்த்தை உண்மையுள்ளது: கண்காணியாக இருக்க நாடுகிற எவனும் நல்ல வேலையை விரும்புகிறான்" (1 தீமோத்தேயு 3:1). **கிரேக்கத்தில் "எவனும்" என்பது பாலினம் சாராத வார்த்தை. அதாவது: கதவு ஆண்களுக்குத் திறந்திருப்பதுபோலவே பெண்களுக்கும் திறந்திருக்கிறது.** தங்களுக்குத் தடைசெய்யப்பட்ட ஒரு பதவியை நாடும்படி பவுல் பெண்களை ஊக்குவிப்பாரா? "எவனும்" என்பதே தொடர்ந்து எழுவாயாக இருக்கிறது என்பதைப் பவுல் தெளிவாக்குகிறார்: வசனம் 5-இல் "எவனும்" என்பதைத் திரும்பச் சொல்லுகிறார்; கண்காணிகளுக்கான தகுதிகளின் இணைப் பட்டியலாகிய தீத்து 1:6-இலும் "எவனும்" என்பதே எழுவாய். **பெரும்பாலான மொழிபெயர்ப்புகள் காட்டுவதற்கு மாறாக, 1 தீமோத்தேயு 3:1-13, தீத்து 1:5-9 ஆகிய பகுதிகளில் சபைத் தலைவர்களுக்கான தகுதிகளின் கிரேக்க வாசகத்தில் ஒரு ஆண்பால் பிரதிப்பெயர்ச்சொல்லும் இல்லை.**

1 தீமோத்தேயு 3:2, 12, தீத்து 1:6-இன்படி கண்காணிகள் "ஒரே மனைவியையுடைய புருஷனாக" இருக்க வேண்டும் என்பதைப் பற்றி என்ன? கிரேக்கத்தில் நேரடியாக "ஒரு மனைவியின் புருஷன்" என்று இருக்கிறது. இந்த வாசகத்தில் வெறும் "புருஷன்" என்று அல்ல, "ஒரு மனைவியின் புருஷன்" என்று இருக்கிறது. முழுச் சொற்றொடரையும் ஒரு மரபுத்தொடராகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். சிலர் "புருஷன்" என்ற ஒரு வார்த்தையை மட்டும் பிரித்தெடுத்து, தன்னிச்சையாகச் சூழலிலிருந்து பிடுங்கி எடுக்க வலியுறுத்துகிறார்கள். அதிலிருந்து ஒரு

புதிய தகுதியை அவர்கள் வருவிக்கிறார்கள்: ஒவ்வொரு கண்காணியும் ஒரு "ஆணாக" இருக்க வேண்டும். இது, "விபத்துக்குப் பின் தப்பியோடுதல்" (ஜெர்மன் மொழியில்: Fahrerflucht) ஒரு குற்றம் என்பதால் "தப்பியோடுதல்" (Flucht) என்பதும் ஒரு குற்றமே என்று சொல்லுவதுபோல அர்த்தமற்றது. படிநிலை ஆதரவாளர்கள் உட்படப் பெரும்பாலான அறிஞர்கள், பலதாரமணம் செய்கிறவர்களோ பாலியல் உண்மையற்ற ஆண்களோ கண்காணிப் பொறுப்பிலிருந்து விலக்கப்படுகிறார்கள் என்ற அர்த்தத்திலேயே "ஒரு மனைவியின் புருஷன்" என்பதைப் புரிந்துகொள்ளுகிறார்கள்.[35]

ஆயினும், இந்த வசனம் கூடுதலாகப் பெண்களையும் விலக்குகிறது என்று சிலர் வலியுறுத்துகிறார்கள். ஆனால் இந்த மரபுத்தொடருக்குள் இரட்டை அர்த்தத்தை வாசிக்கக் கூடாது: ஒருபுறம் பலதாரமணம் செய்கிறவர்களை விலக்குதல், மறுபுறம் கண்காணிகள் ஆண்களாக இருக்க வேண்டும் என்ற பொதுவான நிபந்தனை. அது நியாயமற்றது. அதே தர்க்கத்தைப் பின்பற்றினால், பல வார்த்தைகளால் ஆன, கண்காணிகளுக்கான பவுலின் மற்ற பெரும்பாலான தகுதிகளும் அபத்தமாகிவிடும். எல்லாக் கண்காணிகளுக்கும் அடிமைகளோடு கூடிய ஒரு "சொந்தக் குடும்பமும்", "விசுவாசிக்கவும்" "எல்லா நல்லொழுக்கத்தோடும்" கீழ்ப்படிந்திருக்கவும் போதுமான வயதுள்ள பல "பிள்ளைகளும்" இருக்க வேண்டுமா? **1 தீமோத்தேயு 3:11-இல் பெண் உதவிக்காரர்களுக்கான தகுதிகள் குறிப்பிடப்படுவதால், 3:12-இல் உதவிக்காரர்களுக்கான தகுதிகளிலுள்ள அதே சொற்றொடராகிய "ஒரு மனைவியின் புருஷன்" பெண்களை விலக்க முடியாது.** ஆகவே, கண்காணிகள் ஆண்களாக இருக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனையை "ஒரு மனைவியின் புருஷன்" என்பதற்குள் வாசிப்பது தன்னிச்சையானதும் நியாயமற்றதுமாகும்.[36]

ஆண்களும் பெண்களும் அடங்கிய ஒரு குழுவைக் குறிக்கும்போது இலக்கணப்படி ஆண்பால் வடிவங்களைப் பயன்படுத்துவது கிரேக்கத்தில் வழக்கமானதுதான்.[37] ஆணாதிக்கத்தை ஆதரிக்கும் ஒரு சிறந்த போதகரும் பேராசிரியருமானவர் இப்படிக் குறிப்பிடுகிறார்: வேதாகமம் முழுவதிலும் ஆண்களை நோக்கிச் சொல்லப்பட்ட தடைகள் பொதுவாகப் பெண்களுக்கும் பொருந்தும். அவர் விளக்குகிறார்: "பொதுவாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறபடி, ... ஆண்பால் தன்மையுள்ள மொழிநடையைப் பயன்படுத்தும் நெறிமுறைகள் – அதற்கு எதிராக வேறு எதுவும் இல்லாதவரை – பொதுவாக இரு பாலினத்தையும் உள்ளடக்கியதாகவே விளக்கப்பட வேண்டும்."[38] உபாகமம் 24-க்கு மாற்கு 10:12-இல் இயேசு கொடுத்த விளக்கம் இதை உறுதிப்படுத்துகிறது. "ஒரு மனைவியின் புருஷன்" என்பதில் வெளிப்படும் ஒருதார மணக் கொள்கை ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் சமமாகப் பொருந்துகிறது; "பிறனுடைய மனைவியை இச்சியாதிருப்பாயாக" (யாத்திராகமம் 20:17) என்பது பிறனுடைய

வாழ்க்கைத் துணையை இச்சிக்கிற ஆணுக்கோ பெண்ணுக்கோ சமமாகப் பொருந்துவதுபோல. ஆகவே "ஒரு மனைவியின் புருஷன்" என்பதன் மிகத் துல்லியமானதும் நேரடியானதுமான மொழிபெயர்ப்பு "**ஒருதார மணமுள்ள**" என்பதே. கிரேக்கத்தில் ஆண்பால் வடிவங்கள் வழக்கமாக இரு பாலினத்தையும் உள்ளடக்குகின்றன என்பதை இந்த மொழிபெயர்ப்பே மிகச் சிறப்பாக வெளிப்படுத்துகிறது. வசனம் 12-இல் இந்த மரபுத்தொடரின் இயல்பான அர்த்தத்தையும் இது சரியாகப் பிடிக்கிறது.

3.4.3 1 கொரிந்தியர் 14:34-35

ஆகவே 1 தீமோத்தேயு 2 எல்லாப் பெண்களும் போதிப்பதையோ ஆண்கள்மேல் அதிகாரம் செலுத்துவதையோ தடைசெய்யவில்லை; 1 தீமோத்தேயு 3-உம் தீத்து 1-உம் பெண்கள் மூப்பர்களாக இருப்பதைத் தடைசெய்யவில்லை. ஆனால் சபையில் பெண்கள் மௌனமாயிருக்க வேண்டும் என்று 1 கொரிந்தியர் 14:34-35 கட்டளையிடுகிறதா? ஆம். உண்மையில், பெண்கள் மௌனமாயிருக்க வேண்டும் என்ற வேதாகமம் முழுவதிலுமுள்ள ஒரே கட்டளை இதுவே. இந்த வசனங்களின் தெளிவான கூற்று மூன்று முறை – மிக அதிகபட்ச அழுத்தத்தோடு – திரும்பச் சொல்லப்படுகிறது: "சபைகளில் ஸ்திரீகள் பேசாமலிருக்க வேண்டும்; பேசுவதற்கு அவர்களுக்கு உத்தரவில்லை ... சபையிலே ஸ்திரீகள் பேசுவது அயோக்கியமாயிருக்குமே." ஒரு பெண் சபையில் பேசக்கூடிய மிக நியாயமான வடிவத்தையும் – ஏதாவது கற்றுக்கொள்ள விரும்புவதால் கேள்வி கேட்பதையும் – வசனம் 35 ஒரு மதிப்புக்குரிய பெண்ணாகிய மனைவிக்குக்கூடத் தடைசெய்கிறது. ஆகவே தெளிவானது: சபையின் பொதுக் கூடுகைகளில் எல்லாப் பெண்களின் எல்லாப் பேச்சுக்கும் இந்தத் தடை பொருந்துகிறது. இது ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடு மட்டுமல்ல. யூதர்கள், கிரேக்கர்கள், ரோமர்கள் நடுவில் பரவியிருந்த பண்டைய உலகின் வழக்கமான கருத்துக்கு இது ஒத்திருந்தது.[39] ஆனால் பவுல் இந்தக் கட்டளையைக் கொடுத்திருந்தால், அவர் எப்படிப் பாலினச் சமத்துவத்தின் உறுதியான ஆதரவாளராக இருக்க முடியும்? இது பவுலையும் – வேதாகமத்தையுமே – முரணானதாகவோ ஒன்றுக்கொன்று எதிரானதாகவோ ஆக்குகிறதா?

இந்த வசனங்கள் பல நூற்றாண்டுகளாக அறிஞர்களுக்கு – ஆதிச் சபைப் பிதாக்களுக்கே – புதிராக இருந்துவருகின்றன. ஏனெனில் "எல்லாரும்" போதிக்கவும் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கவும் கூடும் என்று அதே அதிகாரத்திலுள்ள கூற்றுகளுக்கு (வச. 5, 24, 26, 31, ஒப்பிடுக 39) அவை வெளிப்படையாக முரண்படுகின்றன. பெண்கள் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கிறார்கள் என்று பவுல் உறுதிப்படுத்துகிற 11:5-6-க்கும் அவை முரண்படுகின்றன – பவுல் மற்ற இடங்களிலும் பாலினச் சமத்துவத்துக்காக நிற்கிறார் என்பதைச் சொல்லவே வேண்டாம். "நியாயப்பிரமாணம்" (14:34) என்ற சொல்லின் பயன்பாடு ஒரு விதிவிலக்காக

இருப்பதாலும் அவை புதிரானவை. பவுல் “நியாயப்பிரமாணத்தை” மேற்கோள் காட்டுகிற மற்ற எல்லா இடங்களிலும் அவர் பழைய ஏற்பாட்டை மேற்கோள் காட்டுகிறார் – ஆனால் இங்கே அப்படியில்லை. **வசனம் 34 சொல்லுவதற்கு மாறாக, ஆராதனைக் கூடுகைகளில் பெண்கள் கீழ்ப்படிந்திருக்க வேண்டும் என்று – மௌனமாயிருக்க வேண்டும் என்பதைச் சொல்லவே வேண்டாம் – பழைய ஏற்பாட்டு நியாயப்பிரமாணம் எங்கும் கட்டளையிடவில்லை. மாறாக: தேவனுடைய வார்த்தையைப் பகிரங்கமாக அறிவிக்கும்படி அது பலமுறை பெண்களை ஊக்குவிக்கிறது.** உதாரணமாக சங்கீதம் 68:12-இல் (எபிரெய வாசகத்தின் எண்ணிக்கைப்படி) இப்படி இருக்கிறது: “ஆண்டவர் வார்த்தையை அருளினார்; அதை அறிவிக்கும் ஸ்திரீகள் பெரிய கூட்டமாயிருக்கிறார்கள்.” 1 கொரிந்தியர் 14:34-35 அதன் உடனடிச் சூழலிலும் மற்ற இடங்களிலுமுள்ள வேதாகமப் போதனைக்கு முரண்படுவதால், சபையில் பேசுவதைப் பெண்களுக்குக் கட்டுப்பாடின்றித் தடைசெய்யும் இந்தக் கட்டளை ஏறக்குறைய இரண்டாயிரம் வருடங்களாக வாசகர்களைக் குழப்பியிருக்கிறது.

பல அறிஞர்கள் 1 கொரிந்தியர் 14:34-35-ஐப் பவுலின் கட்டளையாகக் கருதுகிறார்கள். பவுலை (வேதாகமத்தையும்) முரணற்றதாக்குவதற்காக, மௌனமாயிருக்க வேண்டும் என்ற மும்முறைக் கட்டளையைக் கட்டுப்படுத்தும் ஏராளமான விளக்கங்களை அவர்கள் முன்வைத்திருக்கிறார்கள். அவற்றில் ஒவ்வொன்றும் வாசகத்தின் தெளிவான அர்த்தத்துக்கு முரண்படுகிறது. தடைசெய்யப்பட்ட பேச்சை ஒரு குறிப்பிட்ட வகைப் பேச்சுக்கு மட்டுப்படுத்த அவர்கள் முயலுகிறார்கள் – உதாரணமாக, தீர்க்கதரிசனங்களை மதிப்பிடுதல், குழப்பம் உண்டாக்கும் அரட்டை, அந்நியபாஷை பேசுதல், போதித்தல், அல்லது தீர்க்கதரிசனம். வாசகத்தில் எந்தக் கட்டுப்பாடும் இல்லாமல் நிற்கிற “மௌனமாயிருத்தல்”, “பேசுதல்” என்ற வார்த்தைகளின் பரந்த அர்த்தத்துக்கு இந்தக் குறுகிய விளக்கங்கள் பொருந்தவில்லை. தடைசெய்யப்பட்ட பேச்சுக்கு வசனம் 35-இல் கொடுக்கப்பட்ட உதாரணத்துக்கும் – ஏதாவது கற்றுக்கொள்ள விரும்புவதால் கேள்வி கேட்கிற மனைவிகள் – அவை பொருந்தவில்லை. வசனம் 35 வெளிப்படையாகத் தடைசெய்கிற இந்த வகைப் பேச்சையே குறுகிய விளக்கங்கள் அனுமதிக்கின்றன! ஆகவே, “பேசுதல்” என்பதன் அர்த்தத்தைத் தீர்க்கதரிசனங்களை மதிப்பிடுதல், குழப்பம் உண்டாக்கும் அரட்டை, அந்நியபாஷை பேசுதல், போதித்தல், அல்லது தீர்க்கதரிசனம் போன்றவற்றுக்கு மட்டுப்படுத்தக் கூடாது. **மேலும், தடைசெய்யப்பட்ட பேச்சைக் கட்டுப்படுத்தும் ஒவ்வொரு முயற்சியும், இந்தப் பகுதியிலுள்ள மும்முறையான (ஆகவே அதிகபட்சமான), கட்டுப்பாடற்ற மௌனக் கட்டளைக்கு முரண்படுகிறது.**

ஆகவே தடைசெய்யப்பட்ட பேச்சைக் கட்டுப்படுத்தும் எல்லா முயற்சிகளும் தோல்வியடைகின்றன. அப்படியானால், பெண்கள் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்கலாம் என்று அதே அதிகாரத்திலும் அதிகாரம் 11-இலும் பவுல் பலமுறை உறுதிப்படுத்துவதோடும், அவர் மற்ற இடங்களிலும் பாலினச் சமத்துவத்துக்காக நிற்பதோடும் வசனங்கள் 34-35-ஐ எப்படி ஒத்துப்போகச் செய்ய முடியும்? இந்த வசனங்கள் மூலத்தில் வசனம் 33-க்குப் பிறகு அவற்றின் தற்போதைய இடத்தில் இருக்கவில்லை என்ற கண்டுபிடிப்பிலிருந்தே சிறந்த பதில் கிடைக்கிறது. இது மிகப் பழமையான கையெழுத்துப் பிரதிகளிலிருந்து தெரியவருகிறது. “மேற்கத்திய” வாசகத்தின் எல்லாக் கிரேக்கக் கையெழுத்துப் பிரதிகளிலும் வசனங்கள் 34-35 வசனம் 40-க்குப் பிறகு இருக்கின்றன.[40] மற்றக் கையெழுத்துப் பிரதிகளில் அவை வசனம் 33-க்குப் பிறகு இருக்கின்றன. இந்த வசனங்களை வசனம் 33-இலிருந்து வசனம் 40-க்குப் பிறகோ, அல்லது மறுதலையாகவோ நகர்த்துவது ஒரு நகலெடுப்பவருக்கு முற்றிலும் வழக்கத்துக்கு மாறானதாகவும் அசாதாரணமானதாகவும் இருந்திருக்கும்.

பவுலின் நிருபங்களின் ஒரு கையெழுத்துப் பிரதியிலும், ஒப்பிடக்கூடிய நீளமுள்ள ஒரு பகுதி, தெரிந்த காரணம் எதுவுமில்லாமல் இவ்வளவு தூரம் நகர்த்தப்படவில்லை. மாறாக, பின்வருவதே வழக்கமாக இருந்தது: நகலெடுக்கும்போது தவறுதலாக ஒரு வார்த்தையையோ வாக்கியத்தையோ விட்டுவிட்டதை ஒரு நகலெடுப்பவர் கவனித்தால், அந்த வாசகத்தை அவர் ஓரத்தில் சேர்த்து எழுதினார். உதாரணமாக, Codex Vaticanus-இல் மத்தேயு சுவிசேஷத்தில் இருபது இடங்களில் பழைய அன்சியல் (uncial) எழுத்தில் வாசகம் ஓரத்தில் இருக்கிறது. இரண்டாவது படியும் அதேபோல வழக்கமாக இருந்தது: ஒரு புதிய ஏற்பாட்டுக் கையெழுத்துப் பிரதியை நகலெடுத்தவர், ஓரத்தில் கண்ட வாசகத்தை, தன் கருத்துப்படி அது மிகப் பொருத்தமாக இருக்கும் இடத்தில் முதன்மை வாசகத்துக்குள் சேர்த்தார். இன்றும், திருத்தப்பட்ட ஒரு கடிதத்தை மீண்டும் தட்டச்சு செய்கிற ஒரு செயலாளர், ஓரக் குறிப்புகளைக் கடிதத்தின் வாசகத்துக்குள் மாற்றுவதுபோல. இந்த வழக்கத்தை Nestle-Aland 28 பதிப்பு உறுதிப்படுத்துகிறது: Vaticanus-இன் இந்த இருபது ஓர வாசகங்களில் பதினேழு, நடைமுறையில் கிடைத்திருக்கிற எல்லா மத்தேயு கையெழுத்துப் பிரதிகளிலும் முதன்மை வாசகத்தில் இருக்கின்றன. ஆகவே, படியெடுப்பு நிகழ்தகவு (transcriptional probability) என்று அழைக்கப்படுவது – அதாவது, ஒரு நகலெடுப்பவர் பெரும்பாலும் என்ன செய்திருப்பார் என்ற கேள்வி – பின்வருவதையே ஆதரிக்கிறது: பெண்கள் மௌனமாயிருக்க வேண்டும் என்ற கட்டளையை யாரோ முதலில் ஒரு கையெழுத்துப் பிரதியின் ஓரத்தில் எழுதினார். பின்னாளைய நகலெடுப்பவர்கள் அதை வசனம் 33-க்குப் பிறகோ வசனம் 40-க்குப் பிறகோ வாசகத்துக்குள் சேர்த்தார்கள்.[41] கடைசியாக, வேறு எந்த உதாரணமும் இல்லாத இவ்வளவு

அசாதாரணமான ஒன்றைவிட, சாதாரணமான ஒன்றே அதிக சாத்தியமானது என்று பொது அறிவே சொல்லுகிறது.

இது ஓர் ஓர வாசகமாக இருப்பதால், அதன் அர்த்தம் சூழலால் தீர்மானிக்கப்படுவதில்லை; அதன் நோக்கத்தை அறிந்துகொள்வதும் கடினம். குறிப்பாக, ஓரத்திலுள்ள இந்த வாசகம், பவுல் உறுதிப்படுத்துகிற ஒன்றைச் சொல்லுகிறதா, அல்லது மறுக்கிற ஒன்றைச் சொல்லுகிறதா என்று நமக்குத் தெரியாது. ஆகவே இயல்பாகவே இறையியல் அல்லது நடைமுறை வாதங்களுக்கு இது உறுதி குறைந்த அடித்தளம். **ஒருவேளை, உடனடிச் சூழலில் "தன்னைத் தீர்க்கதரிசியென்று எண்ணுகிற ஒருவனைப்" பற்றிப் பேசும்போது பவுல் மனதில் கொண்டிருந்த கள்ளத் தீர்க்கதரிசனம் இதுவாக இருக்கலாம் (வச. 37).** 14:34-35-ஐப் பவுலே தம்முடைய கையால் ஓரத்தில் எழுதினார் என்பது சாத்தியமில்லை. ஏனெனில் அவருடைய பெரிய கையெழுத்தில், ஒரு சாதாரண ஓரத்தில் இவ்வளவு வாசகம் அடங்கியிருக்காது (கலாத்தியர் 6:11; 2 தெசலோனிக்கேயர் 3:17). ஆயினும், அந்த வாசகத்தை ஓரத்தில் எழுதும்படி அவர் தம்முடைய எழுத்தருக்குக் கட்டளையிட்டிருக்கலாம். அக்காலத்தில் மேலோங்கியிருந்த ஒரு கலாச்சார ஒருமித்த கருத்து இருந்தது: பெண்கள் பொது இடங்களில் பேசக் கூடாது. ஆகவே ஏறக்குறைய எந்த வாசகரும் வசனங்கள் 34-35-ஐ ஓரத்தில் எழுதியிருக்கலாம். எல்லாரும் தீர்க்கதரிசனம் உரைக்க வேண்டும் என்ற பவுலின் திரும்பத் திரும்ப வரும் அழைப்பு பெண்களுக்கும் பொருந்துவதை அவர் இதன்மூலம் தடுக்க விரும்பியிருப்பார். இந்த வார்த்தைகளை ஓரத்தில் எழுதினது யார், ஏன், எப்போது என்று நாம் ஊகிக்க மட்டுமே முடியும். ஆகவே அவை பவுலிடமிருந்து வந்தவையா – அப்படியானால், அவர் அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறாரா அல்லது நிராகரிக்கிறாரா – என்பது சந்தேகத்துக்குரியது. **ஆகவே, பெண்கள் சபையில் மௌனமாயிருக்க வேண்டும் என்ற இந்தக் கட்டளையை, ஒரு நெறிமுறை இறையியலையோ சபை நடைமுறையையோ நிலைநாட்டப் பயன்படுத்தக் கூடாது. உண்மையில், வேதாகம மொழிபெயர்ப்புகள் இந்த ஓரக் குறிப்பை, அது ஏறக்குறைய நிச்சயமாகத் தோன்றின இடத்திலேயே வைப்பதுதான் மிகப் பொருத்தமாக இருக்கும்: ஓரத்தில், முடிந்தால் ஓர் அடிக்குறிப்பில்.**

இந்த வசனங்களை ஓரத்தில் வைக்க வேண்டும் என்று கேட்கும்போது சிலர் அதிர்ச்சியடையலாம். பாரம்பரியமாகக் கையளிக்கப்பட்ட வாசகத்தின் நம்பகத்தன்மையின்மேலுள்ள நம்பிக்கையை இது அரிக்கக்கூடும் என்று அவர்கள் பயப்படுகிறார்கள். ஆனால் இந்தக் கவலைக்கு அடிப்படை இல்லை. 1 கொரிந்தியர் 14:34-35 ஒப்பற்ற ஒரு நிகழ்வு – இவ்வளவு பெரிய வாசகத் தொகுதி, ஏற்கத்தக்க விளக்கம் எதுவுமில்லாமல், வெவ்வேறு கையெழுத்துப் பிரதிகளில் ஒன்றுக்கொன்று இவ்வளவு தொலைவான இடங்களில் காணப்படுகிற, பவு-

லின் நிருபங்களிலுள்ள ஒரே இடம். ஆகவே, இங்கே ஒர வாசகத்துக்கு ஆதர-வாக நிற்கும் கையெழுத்துப் பிரதிச் சான்றுகள், பரிசுத்த வேதாகமத்தின் வேறு எந்தப் பகுதியையும் ஓர வாசகமாக வகைப்படுத்துவதை நியாயப்படுத்தவில்லை.

பரிசுத்த வேதாகமத்தின் பிழையின்மையை[42] உறுதியாகப் பற்றிக்கொண்டி-ருக்கிற பெரும்பாலான அறிஞர்கள், சில பகுதிகள் பல வேதாகமங்களில் அச்-சிடப்பட்டிருந்தாலும், அவை மூலத்தில் வாசகத்தில் இருக்கவில்லை என்று கரு-துகிறார்கள். ஆகவே கேள்வி, வசனங்களை எப்போதாவது ஓரத்தில் வைக்க வேண்டுமா என்பதல்ல; இந்தக் குறிப்பிட்ட நிகழ்வில் அப்படிச் செய்வது நியா-யமானதா என்பதே. சில பகுதிகள் – நீண்டவையும்கூட – மூல வாசகத்தைச் சேர்ந்தவை அல்ல என்று படிநிலை ஆதரவாளர்களும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்-கள். உதாரணமாக, விபசாரத்தில் பிடிபட்ட ஸ்திரீயைப் பற்றிய விவரணம் (யோவான் 7:53–8:11) இவற்றில் ஒன்று.[43] பெண்கள் சபையில் மௌனமாயிருக்க வேண்டும் என்ற கட்டளை யோவான் 7:53–8:11-ஓடு பல பொதுவான அம்சங்க-ளைக் கொண்டிருக்கிறது; அதுவும் வாசகத்தைச் சேர்ந்ததல்ல என்பதை இவை சுட்டிக்காட்டுகின்றன.[44] பெண்களின் மௌனத்தைப் பற்றிய பகுதி பின்னர் சேர்க்கப்பட்டது என்ற கருத்துக்கு, விபசாரியின் விவரணத்தைவிடவும் அதிகத் தெளிவான சான்றுகள் உண்டு.[45] இந்த எல்லாச் சான்றுகளையும் கருத்தில் கொண்டால், J. A. ஃபிட்ஸ்மையர் (J. A. Fitzmyer) சொல்லுகிறபடி **“இன்றைய வி-ளக்கவுரையாளர்களில் பெரும்பான்மையோர்” 1 கொரிந்தியர் 14:34-35-ஐப் பின்னாளைய சேர்க்கை என்று கருதுவது ஆச்சரியமல்ல. கார்டன் ஃபீ (Gordon Fee) போன்ற முன்னணி சுவிசேஷக (எவாஞ்சலிக்கல்) வாசக விமர்-சகர்களும் இவர்களில் அடங்குவர்**.[46]

ஒருவேளை பவுல் உண்மையிலேயே வசனங்கள் 34-35-ஐ ஓரத்தில் எழுதும்படி தம்முடைய எழுத்தருக்குக் கட்டளையிட்டிருக்கலாம். அப்படியானால், இந்த வசனங்களுக்கும் அவருடைய போதனைக்கும் இடையேயுள்ள முரண்பாடுகள் காட்டுவது: அவர் இதைப் பெரும்பாலும் செய்தது, வசனங்கள் 36-37-இல் உடனே தொடர்ந்து வரும் தம்முடைய கண்டிப்புகளில் மனதில் கொண்டிருந்த கள்ளத் தீர்க்கதரிசனத்தின் உள்ளடக்கத்தைப் பதிவுசெய்வதற்காகவே: “தேவ-வசனம் உங்களிடத்திலிருந்தா புறப்பட்டது?” மற்றும் “ஒருவன் தன்னைத் தீர்க்-கதரிசியென்றாவது, ஆவியைப் பெற்றவனென்றாவது எண்ணினால், நான் உங்களுக்கு எழுதுகிறவைகள் கர்த்தருடைய கட்டளைகள் என்று அவன் அறி-யக்கடவன்”. வாசகத்தை எழுதினது யாராக இருந்தாலும், ஏன் எழுதியிருந்தா-லும்: 1 கொரிந்தியர் 14:34-35 ஏறக்குறைய நிச்சயமாக முதலில் ஓரத்தில் எழு-தப்பட்டது. மிகவும் சாத்தியமாக, அது பவுல் அல்லாத வேறொருவர் பின்னர்

செய்த சேர்க்கை. ஆகவே சபையில் பெண்கள் பேசுவதைத் தடைசெய்ய இந்த இடம் சந்தேகத்துக்குரிய அடித்தளம்.

3.5 முடிவுரை

ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையேயான சமத்துவத்தைக் குறித்தும், ஆண்களுக்கு அருகிலோ அவர்களுக்கு மேலோ அதிகாரம் செலுத்தத் தேவனால் அழைக்கப்பட்ட பெண்களைக் குறித்தும் பரிசுத்த வேதாகமம் கூறுபவை தெளிவானவை, ஏராளமானவை. அவை எல்லாவற்றையும் மறுக்க முயலுகிறவன், ஒரு பனிச்சரிவில் சிக்கிக்கொண்டு, "ஒவ்வொரு பாறையையும் ஒவ்வொரு பனிக்கட்டியையும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாகத் தவிர்த்துவிடுவேன். எதுவும் என்னைத் தாக்காது" என்று நினைக்கிற மனிதனைப் போல இருக்கிறான். ஒரு பனிச்சரிவை முழுமையாகத் தப்ப முடியாது. அப்படியே, தேவன் கொடுத்த ஆண்களுடையவும் பெண்களுடையவும் சம அந்தஸ்தையும் அதிகாரத்தையும் குறித்துப் பரிசுத்த வேதாகமம் முழுமையாகச் சொல்லுவதையும் தவிர்க்க முடியாது. ஆவியானவர் நடத்துகிறபடியும், கிறிஸ்து கட்டளையிட்டபடியும், தாழ்மையில் அதிகாரம் செலுத்தும்படி வேதாகமம் ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் போதிக்கிறது. சபையின் வாழ்க்கையில் ஆண் பெண் சமத்துவத்துக்கான வேதாகமச் சான்றுகள் மறுக்க முடியாதவை. இந்தச் சமத்துவம், மேலே விவாதிக்கப்பட்ட, பெண்களைப் பற்றி வெளிப்படையாகப் பேசும் இடங்களில் மட்டும் காணப்படவில்லை. வேதாகமத்திலுள்ள ஒவ்வொரு "ஒருவருக்கொருவர்" வசனத்திலும், நடைமுறையில் ஒவ்வொரு கட்டளையிலும் ஒவ்வொரு உற்சாகமூட்டுதலிலும் அது ஊடுருவியிருக்கிறது. அதன் கூற்றுகளும் கதைகளும் நம் எல்லாருக்கும் உரியவை; நாம் முழு இருதயத்தோடும், எந்தத் தயக்கமுமின்றி அவற்றின்படி வாழ வேண்டும் என்று தேவன் விரும்புகிறார் – வேதாகமப் போதனைக்கு அந்நியமான, மனிதர் உண்டாக்கின பாலினப் பங்குகளுக்கான ஓர் எல்லையைக் கடந்துவிடுவோமோ என்ற பயமில்லாமல்.

நூலாசிரியர்

PHILIP B. PAYNE (பிலிப் பி. பெய்ன்), கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்தில் புதிய ஏற்பாட்டில் PhD; புதிய ஏற்பாட்டின் வாசக விமர்சனம், இயேசுவின் உவமைகள் ஆகியவற்றைப் பற்றிய தம்முடைய ஆய்வுகளுக்காகவும், Man and Woman, One in Christ (Zondervan, 2009) என்ற தம்முடைய நூலுக்காகவும் அறியப்பட்டவர். பின்வரும் உயர்கல்வி நிறுவனங்களில் புதிய ஏற்பாட்டுத் துறையில் அவர் கற்பித்திருக்கிறார்: University of Cambridge, Trinity Evangelical Divinity School, Gordon-Conwell Theological Seminary, Bethel Seminary, Fuller Seminary Northwest.

4 பரிந்துரைக்கப்படும் நூல்கள்

4.1 ஜெர்மன் மொழி நூல்கள்

சில நூல்கள் (தற்போது) பழைய புத்தகக் கடைகளில் மட்டுமே கிடைக்கின்றன.

Bielefeld, Frauke. Die Sache mit der Rippe: Die himmlische Idee von den Geschlechtern. Asslar, 2007.

Bushnell, Katharine C. Wach auf Eva! Erkenne die biblische Wahrheit von Gottes ursprünglicher und unveränderter Absicht der vollen Gleichstellung der Frau. ஆர்டர் செய்ய: christian@rvbeese.de

Cunningham, Loren மற்றும் David Joel Hamilton. Warum nicht! Frauen in christlich-kirchlichen Führungspositionen. Altensteig, 2014.

Haubeck, Wilfrid மற்றும் Wolfgang Heinrichs (பதிப்.). Pastorinnen: Aspekte zu einem aktuellen Thema. Theologische Impulse. Witten: Bundes-Verlag, 2008.

Krüger, Hartmut. Frauen im Pietismus: Ihr Dienst – ihre Verantwortung – ihr Einfluss. Marburg: Francke, 2005.

Ronsdorf, Hans-Jörg. Frauen, vergebt uns! (பெண்களே, எங்களை மன்னியுங்கள்!) Was wir Männer wiedergutmachen müssen. Zur Rolle von Frau und Mann. 4-ஆம் பதிப்பு 2023. www.hans-joerg-ronsdorf.de

Schirrmacher, Thomas. Paulus im Kampf gegen den Schleier. Nürnberg: VTR, 2002.

Schmalenbach, Hanna-Maria. Frausein zur Ehre Gottes – im Kontext verschiedener Kulturen. Schwarzenfeld: Neufeld, 2007.

Wunderli, Armin. “Ihm gegenüber”: Gleichberechtigung in der Kirche und was die Bibel dazu (nicht) sagt. KSH.Digital, 2022.

4.2 ஜெர்மன் மொழிக் கட்டுரைகள்

Jantsch, Torsten. “Die Frau soll Kontrolle über ihren Kopf ausüben (1Kor 11,10). Zum historischen, kulturellen und religiösen Hintergrund von 1Kor 11,2–16”. பக். 97–144, in: Frauen, Männer, Engel: Perspektiven zu 1Kor 11,2–16. பதிப்பாசிரியர் Torsten Jantsch. Biblisch-Theologische Studien 152. Neukirchen-Vluyn: Neukirchener Verlag, 2015.

Herter, H. “Effeminatus”. பத்தி 620–650, தொகுதி 4 (1959), Reallexikon für Antike und Christentum: Sachwörterbuch zur Auseinandersetzung des Christentums mit der antiken Welt. RAC. 31 தொகுதிகள். Stuttgart: Anton Hiersemann, 1950–2021.

4.3 ஆங்கில மொழி நூல்கள்

Barr, Beth Allison. The Making of Biblical Womanhood: How the Subjugation of Women Became Gospel Truth. Grand Rapids, MI: Baker, 2021.

Bartlett, Andrew. Men and Women in Christ: Fresh Light from the Biblical Texts. London: Inter-Varsity, 2019.

Bird, Michael F. Bourgeois Babes, Bossy Wives, and Bobby Haircuts: A Case for Gender Equality in Ministry. Fresh Perspectives on Women in Ministry. Grand Rapids, MI: Zondervan, 2012.

Clouse, Bonnidell, and Robert G. Clouse, eds. Women in Ministry: Four Views. With contributions from Robert D. Culver, Susan Foh, Walter Liefeld & Alvera Mickelsen. Downers Grove, IL: InterVarsity, 1989.

Dale, Felicity. The Black Swan Effect: A Response to Gender Hierarchy in the Church. n.p.: Kingdom Heart, 2014.

Epp, Eldon Jay. Junia: The First Woman Apostle. Minneapolis, MN: Fortress, 2005.

Fee, Gordon D. The First Epistle to the Corinthians. NICNT. Grand Rapids, MI: Eerdmans, 1987, rev. ed. 2014.

Giles, Kevin. Jesus and the Father: Modern Evangelicals Reinvent the Doctrine of the Trinity. Grand Rapids, MI: Zondervan, 2006.

Gupta, Nijay K. Tell Her Story: How Women Led, Taught, and Ministered in the Early Church. Downers Grove, IL: InterVarsity, 2023.

Hill, Graham Joseph. Holding Up Half the Sky: A Biblical Case for Women Leading and Teaching in the Church. Eugene, OR: Cascade Books, 2020.

Lee, Dorothy A. The Ministry of Women in the New Testament: Reclaiming the Biblical Vision for Church Leadership. Grand Rapids, MI: Baker, 2021.

McKnight, Scot. The Blue Parakeet: Rethinking How You Read the Bible. 2nd ed. Grand Rapids, MI: Zondervan, 2018.

Mickelsen, Alvera, ed. Women, Authority & the Bible. Downers Grove, IL: InterVarsity, 1986.

Osiek, Carolyn and Margaret Y. MacDonald with Janet H. Tulloch. A Woman's Place: House Churches in Earliest Christianity. Minneapolis, MN: Fortress, 2006.

Peppiatt, Lucy. Rediscovering Scripture's Vision for Women: Fresh Perspectives on Disputed Texts. Downers Grove, IL: IVP Academic, 2019.

Peppiatt, Lucy. Women and Worship at Corinth: Paul's Rhetorical Arguments in 1 Corinthians. Eugene, OR: Cascade Books, 2015.

Payne, Philip B. The Bible vs. Biblical Womanhood: How God's Word Consistently Affirms Gender Equality. Grand Rapids, MI: Zondervan, 2023. 249 pages.

Payne, Philip B. Man and Woman, One in Christ: An Exegetical and Theological Study of Paul's Letters. Grand Rapids, MI: Zondervan, 2009. 511 pages.

Payne, Philip B., and Vince Huffaker. Why Can't Women Do That? Breaking Down the Reasons Churches Put Men in Charge. Boulder, CO: Vinati Press, 2021. 175 pages.

Pierce, Ronald W., Cynthia Long Westfall, and Christa L. McKirland, eds. Discovering Biblical Equality: Biblical, Theological, Cultural & Practical Perspectives. 3rd ed. Downers Grove, IL: IVP Academic, 2021.

Williams, Terran. How God Sees Women: The End of Patriarchy. Cape Town, South Africa: Spiritual Bakery, 2022.

Witherington, Ben, III. Women and the Genesis of Christianity. Cambridge: Cambridge University Press, 1990.

Witt, William G. Icons of Christ: A Biblical and Systematic Theology for Women's Ordination. Waco, TX: Baylor University Press, 2020.

4.4 ஆங்கில மொழிக் கட்டுரைகள்

Davids, Peter H. "A Silent Witness in Marriage." Pages 224–238 in Discovering Biblical Equality: Complementarity Without Hierarchy. Edited by Ronald W. Pierce and Rebecca Merrill Groothuis. Downers Grove, IL: InterVarsity, 2004.

Giles, Kevin. "The Genesis of Confusion: How 'Complementarians' Have Corrupted Communication." Priscilla Papers 29, 1 (2015): 22–29.

Hugenberger, Gordon P. "Women in Church Office: Hermeneutics or Exegesis? A Survey of Approaches to 1 Tim 2:8–15." Journal of the Evangelical Theological Society 35, 3 (September 1992): 341–360.

Kroeger, Catherine Clark. "The Classical Concept of Head as 'Source'." Pages 267–283 in Gretchen Gaebelein Hull, Equal to Serve: Women and Men in the Church and Home. Old Tappan, NJ: Revell, 1987.

Payne, Philip B. "1 Tim 2.12 and the Use of οὐδέ to Combine Two Elements to Express a Single Idea." New Testament Studies 54, 2 (2008): 235–253. https://www.pbpayne.com/wp-admin/Payne2008NTS-oude1Tim2_12.pdf

Payne, Philip B. "The Authenticity of the Parable of the Sower and its Interpretation." Pages 163–207 in Gospel Perspectives: Studies of History and Tradition in the Four Gospels. Edited by R. T. France and David Wenham. Sheffield: JSOT, 1980.

Payne, Philip B. "The Authenticity of the Parables of Jesus." Pages 329–344 in Gospel Perspectives II. Edited by R. T. France and David Wenham. Sheffield: JSOT, 1981.

Payne, Philip B. “A Critique of Thomas R. Schreiner’s Review of Man and Woman, One in Christ.” https://www.pbpayne.com/a-critique-of-thomas-r-schreiners-review-of-man-and-woman-one-in-christ/

Payne, Philip B. “Critique of Vaticanus Distigme-obelos Denials.” https://www.pbpayne.com/critique-of-vaticanus-distigmeobelos-denials/

Payne, Philip B. “Fuldensis, Sigla for Variants in Vaticanus, and 1 Cor 14.34–5.” New Testament Studies 41 (1995): 240–262. https://www.pbpayne.com/wp-admin/Payne1995NTSFuldensis.pdf manuscript photographs https://www.pbpayne.com/wp-content/uploads/2023/03/Fuldensis-1-Cor-14–15-photosscaled.jpeg https://www.pbpayne.com/wp-content/uploads/2023/03/Vaticanus-1-Cor-14.33–36-Jn-7.52-8.12–13-photos-scaled.jpeg

Payne, Philip B. “The Interpretation of 1 Timothy 2:11–15: A Surrejoinder.” Pages 96–115 in Part II of What Does the Scripture Teach About the Ordination of Women? A study commissioned by the Committee on Ministerial Standing. Minneapolis, MN: The Evangelical Free Church of America, 1986. https://www.pbpayne.com/wp-content/uploads/2020/07/Payne-Moo-Surrejoinder-EFCA-Ministerial.pdf

Payne, Philip B. “Is 1 Corinthians 14:34–35 a Marginal Comment or a Quotation? A Response to Kirk MacGregor.” Priscilla Papers 33, 2 (Spring 2019): 24–30. https://www.pbpayne.com/wp-content/uploads/2021/10/Is-1-Cor-14.34-35-Marginal-Comment-or-Quotation.pdf

Payne, Philip B. “Libertarian Women in Ephesus: A Response to Douglas J. Moo’s Article, ’1 Timothy 2:11–15: Meaning and Significance.’ ” Trinity Journal 2 (1981): 169–197.

Payne, Philip B. “Ms. 88 as Evidence for a Text Without 1 Cor 14.34–5.” New Testament Studies 44 (1998): 152–158. https://www.pbpayne.com/wp-admin/Payne1998NTSMS88.pdf

Payne, Philip B. “Οὐδέ Combining Two Elements to Convey a Single Idea and 1 Timothy 2:12: Further Insights.” Pages 24–34 in Missing Voices. Minneapolis: CBE International, 2015. https://www.pbpayne.com/wp-content/uploads/2015/07/Payne-OUDE-CBE-ETS-final.pdf

Payne, Philip B. “The Seeming Inconsistency of the Interpretation of the Parable of the Sower.” New Testament Studies 26 (1979–1980): 564–568.

Payne, Philip B. “The Text-Critical Function of the Umlauts in Vaticanus, with Special Attention to 1 Corinthians 14.34–35: A Response to J. Edward Miller.” Journal for the Study of the New Testament 27, 1 (2004): 105–112.

Payne, Philip B. “Vaticanus Distigme-obelos Symbols Marking Added Text Including 1 Corinthians 14.34–5.” New Testament Studies 63, 4 (October 2017): 604–625. https://www.cambridge.org/core/journals/new-testament-studies/article/vaticanus-

distigmeobelos-symbols-markingadded-text-including-1-corinthians-14345/A5FC01A6E14A2A1CF1F514A9BF93C581

Payne, Philip B. “What About Headship? From Hierarchy to Equality.” Pages 140–161, 226–232 in Mutual by Design: A Better Model for Christian Marriage. Edited by Elizabeth Beyer. Minneapolis: CBE International, 2017. https://www.pbpayne.com/wp-content/uploads/2018/06/what-about-headship-ch7.pdf

Payne, Philip B. “What Does Kephale Mean in the New Testament? Response.” Pages 118–132 in Women, Authority & the Bible. Edited by Alvera Mickelsen. Downers Grove, IL: InterVarsity, 1986.

Payne, Philip B. “Wild Hair and Gender Equality in 1 Corinthians 11:2–16.” Priscilla Papers 20, 3 (Summer 2006): 9–18. https://www.pbpayne.com/wp-admin/Payne2006PP1Cor11_2-16.pdf

Payne, Philip B. and Paul Canart. “Distigmai Matching the Original Ink of Codex Vaticanus: Do They Mark the Location of Textual Variants?” Pages 199–226 in Le manuscrit B de la Bible (Vaticanus graecus 1209): Introduction au fac-similé, Actes du Colloque de Genève (11 juin 2001), Contributions supplémentaires. Edited by Patrick Andrist. Lausanne, Switzerland: Éditions du Zèbre, 2009. https://www.pbpayne.com/wp-content/uploads/2010/07/HTB07_199_226.pdf

Payne, Philip B. and Paul Canart. “The Originality of Text-Critical Symbols in Codex Vaticanus.” Novum Testamentum 42, 2 (2000): 105–113. https://www.pbpayne.com/wp-admin/Payne2000NovT-Vaticanus_umlauts_1Cor14_34-35.pdf

Schmid, Ulrich. “Conceptualizing ‘Scribal’ Performances: Reader’s Notes.” Pages 49–64 in The Textual History of the Greek New Testament: Changing Views in Contemporary Research. Edited by Klaus Wachtel and Michael W. Holmes. Atlanta: SBL, 2011.

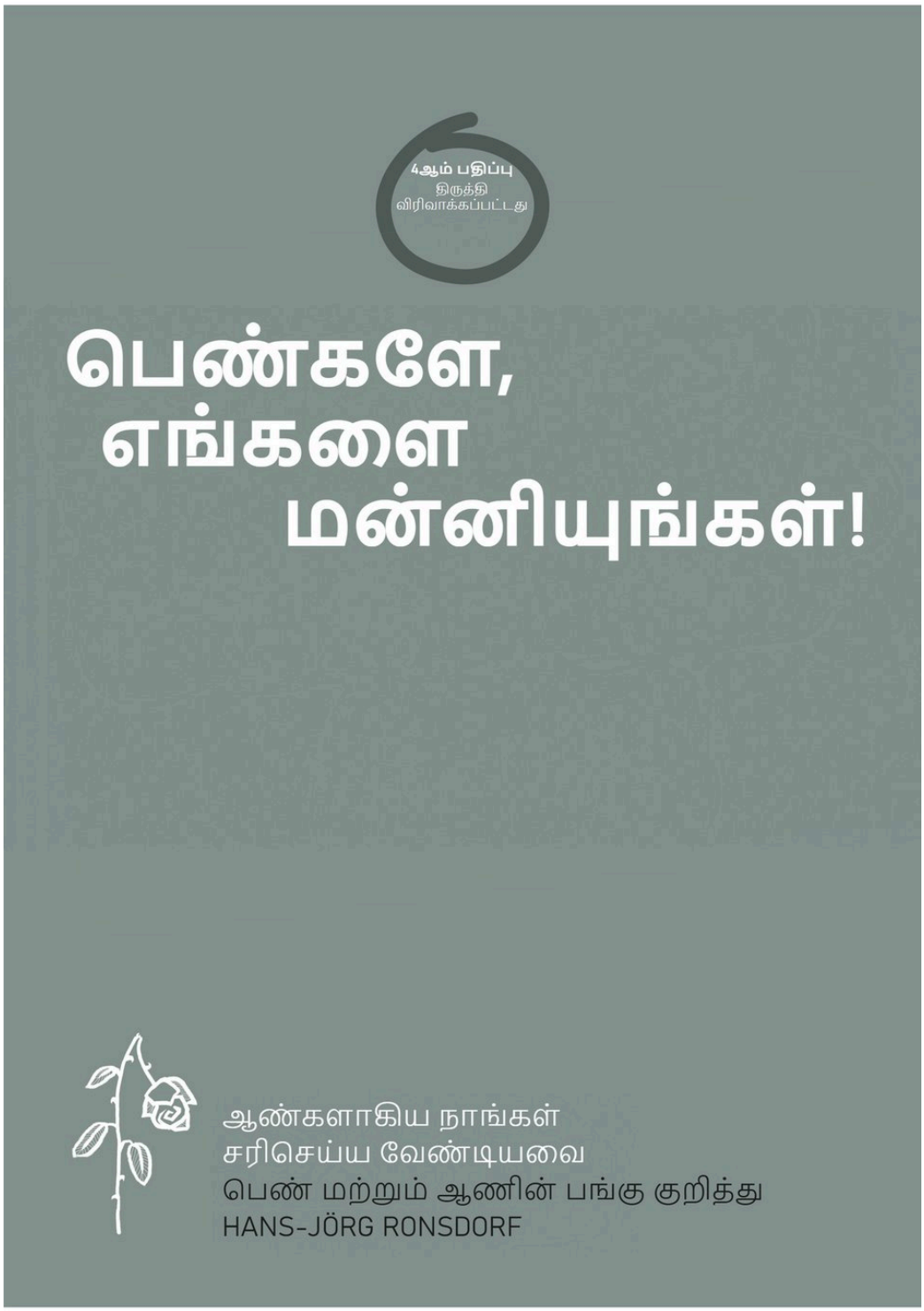
Spencer, Aída Besançon. “Leadership of Women in Crete and Macedonia as a Model for the Church.” Priscilla Papers 27, 4 (Autumn 2013): 5–15.

Thompson, Cynthia L. “Hairstyles, Head-coverings, and St. Paul: Portraits from Roman Corinth.” Biblical Archaeologist 51, 2 (June 1988): 99–115.

“பெண்களே, எங்களை மன்னியுங்கள்!” (“Frauen, vergebt uns!”) – ஆண்களாகிய நாங்கள் சரிசெய்ய வேண்டியவை.

4-ஆம் பதிப்பு (ஜூலை 2023), ஏறக்குறைய 300 பக்கங்கள், காகித அட்டை 13.80 €, ISBN 978-3-9820715-5-8 மூலம் புத்தகக் கடைகளில் அல்லது நூலாசிரியரிடம் ஆர்டர் செய்யலாம்:

hj-ronsdorf@t-online.de அல்லது இங்கே: www.hans-joerg-ronsdorf.de

“பெண்களே, எங்களை மன்னியுங்கள்!” என்ற நூலின் சுருக்கப் பதிப்பு (3-ஆம் பதிப்பு, 80 பக்கங்கள்) காகித அட்டைப் பதிப்பாக 3.80 €-க்கு நூலாசிரியரிடமும், Kindle மின்னூலாக Amazon-இல் 2.90 €-க்கும் கிடைக்கிறது. மேலும் விவரங்கள்: www.hans-joerg-ronsdorf.de.

சுருக்கப்
பதிப்பு

பெண்களே, எங்களை மன்னியுங்கள்!

திருமணத்திலும்
சபையிலும் ஆணும்
பெண்ணும்
சுருக்கமாக. தெளிவாக. பயனுள்ளதாக.

HANS-JÖRG RONSDORF

கேத்தரின் சி. புஷ்னெல் (Katharine C. Bushnell) (1855–1946) தேவனுடைய தைரியமும் திறமையுமுள்ள ஓர் ஊழியக்காரி; "என்னைப் பலப்படுத்துகிறவராலே எல்லாவற்றையுஞ்செய்ய எனக்குப் பெலனுண்டு" என்ற வசனத்தைத் தம்முடைய வாழ்க்கையின் குறிக்கோளாக்கியிருந்தார். அவர் மருத்துவர், மிஷனரி, சிலுவையின் தூதுவர், சீர்திருத்தவாதி, நூலாசிரியர், பேச்சாளர்; மேலும் ஏழு மொழிகள் பேசி, பண்டைய கிரேக்கத்திலும் எபிரெயத்திலும் தேர்ச்சிபெற்ற சிறந்த, தனித்துவமான அறிஞர். 19-ஆம் நூற்றாண்டுப் பெண்கள் இயக்கத்தின்

Woman's Christian Temperance Union (WCTU) அமைப்பில் தலைமைப் பங்கை ஏற்று, மனிதர்களின் இழிவான வாழ்க்கை நிலைமைகளை மாற்றுவதை இன்னும் முக்கியமான பணியாகக் கருதியதால், புஷ்னெல் மருத்துவத் தொழிலை விட்டுவிட்டார். பெண்களின் வேதாகம நிலை புஷ்னெலுக்கு மிக முக்கியமானதாக இருந்தது; ஏனெனில் பெண்களின் சமூக, ஆவிக்குரிய அடிமைத்தனத்துக்குத் தவறான மொழிபெயர்ப்புகளே காரணம் என்ற முடிவுக்கு அவர் வந்தார். 1896-ஆம் ஆண்டில், தம்முடைய மீதமுள்ள வருடங்களை எழுதுவதற்கும், பெண்களின் முழுச் சமத்துவம் என்ற தேவனுடைய ஆதியான, மாறாத நோக்கத்தைப் பற்றிய வேதாகமச் சத்தியத்தைப் பரப்புவதற்கும் அர்ப்பணிக்கும்படி அவர் WCTU-வை விட்டு விலகினார்.

புத்தகக் கடைகளில் அல்லது பதிப்பாளரிடம் கிடைக்கும்: christian@rvbeese.de

---

குறிப்புகள்

1. Man and Woman, One in Christ: An Exegetical and Theological Study of Paul's Letters, 2009; Why Can't Women Do That? Breaking Down the Reasons Churches Put Men in Charge, 2021; The Bible vs. Biblical Womanhood: How God's Word Consistently Affirms Gender Equality, 2023 ("பரிந்துரைக்கப்படும் நூல்கள்" என்ற பகுதியையும் காண்க, பக். 46).
2. Vol 29, Nr.1, குளிர்காலம் 2015.
3. நான்காம் நூற்றாண்டில் நடந்த லவோதிக்கேயா ஆலோசனைச் சங்கத்தின் 11-ஆம் விதி (Kanon XI). வேதாகமத்திற்கு வெளியேயுள்ள பிற மூலங்களிலும் presbytidas என்பது மூப்பர்களாக இருக்கும் பெண்களைக் குறிக்கிறது: அபோகிரிஃபா நூலான மத்தேயுவின் நடபடிகளில் (28), மூன்றாம் நான்காம் நூற்றாண்டுகளின் கல்வெட்டுகளில் ("Angelos Epiktous Presbytidos", "பெண் மூப்பர்கள்", gynaikôn presbytidôn). Bernadette J. Brooten, Women Leaders in the Ancient Synagogue: Inscriptional Evidence and Background Issues (பண்டைய ஜெப ஆலயத்தில் தலைமைப் பொறுப்புகளிலிருந்த பெண்கள்: கல்வெட்டுச் சான்றுகளும் பின்னணிக் கேள்விகளும்), BJS 36 (Atlanta: Scholars Press, 1982), பக். 41–46, பெண் மூப்பர்களைக் குறிப்பிடும் ஆறு கல்வெட்டுகளை மேற்கோள் காட்டுகிறது; உதாரணமாக: "மூப்பரான சாரா ஊரா (Sara Ura) இங்கே இளைப்பாறுகிறாள்". பவுல் பெண் மூப்பர்களைக் குறிப்பிட முடிந்தது என்பதையும், திருச்சபை வரலாற்றின் ஆரம்பத்திலேயே பெண் மூப்பர்கள் இருந்தார்கள் என்பதையும் இந்த உதாரணங்கள் காட்டுகின்றன. ஒப்பிடுக Philip B. Payne, The Bible vs. Biblical Womanhood (Grand Rapids, MI: Zondervan, 2023), பக். 163–164.
4. "1 Timothy 2:11-15: Meaning and Significance", Trinity Journal 1 (1980), பக். 62–83.
5. Philip B. Payne, "Libertarian Women in Ephesus: A Response to Douglas J. Moo's Article, '1 Timothy 2:11-15: Meaning and Significance'", Trinity Journal 2 (1981), பக். 169–197.
6. அல்லது சம உரிமை, சம அந்தஸ்து, சம மதிப்பு
7. Philip B. Payne, Man and Woman, One in Christ (Grand Rapids: Zondervan, 2009), பக். 41–54, ஆதியாகமம் 1-3-இல் ஆணின் அதிகாரத்தை வாசித்துப் புகுத்தும் முயற்சிகளின் பலவீனத்தைக் காட்டுகிறார்.
8. பதினாறு முறை: யாத்திராகமம் 18:4; உபாகமம் 33:7, 26, 29; சங்கீதம் 20:2; 33:20; 70:5; 89:19; 115:9, 10, 11; 121:1, 2; 124:8; 146:5; ஓசியா 13:9. இந்தச் சொற்றொடரின் பின்னணியைப் பற்றி மேலும் அறிய காண்க Aída B. Spencer, Beyond the Curse: Women Called to Ministry (Grand Rapids: Baker, 1985), பக். 23–29.
9. Ludwig Koehler, Walter Baumgartner, Johann Jakob Stamm, Hebrew and Aramaic Lexicon of the Old Testament (இனி HALOT), 5 தொகுதிகள் (Leiden: Brill, 1994–2000), 2 (1995): பக். 811–812.
10. ஏசாயா 30:5; எசேக்கியேல் 12:14; தானியேல் 11:34. Spencer, Beyond the Curse, பக். 23–29, மேலும் விவரங்களைக் குறிப்பிடுகிறார்.

11. இதற்கு மாறாக: Raymond C. Ortlund Jr., “Die Gleichheit von Mann und Frau und Das Hauptsein des Mannes – 1. Mose 1-3”, Die Rolle von Mann und Frau in der Bibel (Friedberg: 3L-Verlag, 2008) என்பதில், பக். 115–137.
12. அல்லது “தலைவர், வழிநடத்துபவர், பிரபு ... அதிகாரி ... ஒரு பட்டணத்தின் தலைவர் ... அரண்மனை அதிகாரி ... குடும்பத் தலைவர் ... மதிப்புக்குரிய நபர் ... வழிபாட்டுப் பொறுப்பாளர் ... பிரதான ஆசாரியர் ... கண்காணி ... முன்னின்று நடத்துபவர் ... யாவேயால் நியமிக்கப்பட்ட இஸ்ரவேலின் தலைவர்” – HALOT 2:667-68-இன்படி. இஸ்ரவேலின்மேல் சவுல், தாவீது, சாலொமோன் ஆகியோரின் ஆளுகைக்கு இது பயன்படுத்தப்படுகிறது (1 சாமுவேல் 9:16; 13:14; 1 இராஜாக்கள் 1:35).
13. Payne, Man and Woman, பக். 41–54, சிருஷ்டிப்பில் ஆணின் அதிகாரத்தைக் காணும் முயற்சிகளை விமர்சிக்கிறார்.
14. **ஆணுக்குப் பெண்ணின்மேல் அதிகாரம் கொடுக்கும் ஒரு “சிருஷ்டிப்பின் ஒழுங்கை” ஆதியாகமப் புஸ்தகத்தில் எதுவும் போதிக்கவில்லை.** முன்பு சிருஷ்டிக்கப்பட்ட தாவரங்கள்மேலும் மிருகங்கள்மேலும் தேவன் மனிதனுக்கு ஆளுகையைக் கொடுத்தார். பின்னால் பிறந்தவருக்கு தேவன் தலைமையைக் கொடுப்பது அடிக்கடி திரும்ப நிகழ்கிறது; இது பண்டைய கீழ்த்திசையின் சேஷ்ட புத்திர உரிமை வழக்கத்திற்கு முரணானது: இஸ்மவேலுக்கு மேலாக ஈசாக்கு, ஏசாவுக்கு மேலாக யாக்கோபு, தன் மூத்த சகோதரர்களுக்கு மேலாக யோசேப்பு, ஆரோனுக்கு மேலாக மோசே, தன் சகோதரர்களுக்கு மேலாகத் தாவீது, இப்படியே. பெண் ஆணிடமிருந்து வந்தவள் என்று பவுல் பேசும்போது (1 கொரிந்தியர் 11:8, 12; மறைமுகமாக 1 தீமோத்தேயு 2:13-இலும்), பெண்ணாக இருந்தாலும் ஆணாக இருந்தாலும், ஒருவர் தம்முடைய மூலத்திற்குச் செலுத்த வேண்டிய மரியாதையைக் காட்டவே அப்படிச் செய்கிறார் (1 கொரிந்தியர் 11:3, 12); ஒப்பிடுக Payne, Man and Woman, பக். 113–139, 402-50.
15. John Piper, Wayne Grudem, “Menschlichkeit, Verständlichkeit und Hoffnung - die Kontroverse und die Sache Christi”, Die Rolle von Mann und Frau என்பதில், பக். 493–520, இங்கே பக். 502.
16. இது “சர்வாதிகாரமான, அன்பற்ற விதத்திலான ஆளுகை” என்று George W. Knight III வாதிடுகிறார் (“Die Familie und die Gemeinde: Wie sollte biblisches Mannsein und Frausein in der Praxis aussehen?”, Die Rolle von Mann und Frau என்பதில், பக். 417–432); இது “தேவன் விரும்பிய தலைமைத்துவம்” அல்ல, “வீழ்ந்த ஆளுகை” என்று Piper, Grudem வாதிடுகிறார்கள் (“Menschlichkeit”, பக். 502); Wayne Grudem “ஆதியாகமம் 3:16-இல் சுட்டிக்காட்டப்படும் கடுமையான ஆளுகை” என்று பேசுகிறார் (Evangelical Feminism and Biblical Truth [Sisters: Multnomah, 2004], பக். 123, குறிப்பு 45; ஒப்பிடுக பக். 40, 43). அகராதிச் சான்று இல்லாமல் இந்த “ஆளுகையைக்” “கடுமையானது” என்று அழைக்கக்கூடாது என்பது Grudem-க்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். ஏனெனில் இரண்டு பக்கங்களுக்கு முன்பு (பக். 38, குறிப்பு 27) அவரே ஒரு தவறை ஒப்புக்கொள்கிறார்: அதே வசனத்திலுள்ள வேறொரு சொல் “பகைமையான அல்லது ஆக்கிரமிப்பான விருப்பம்” என்று பொருள்படும் என்று அகராதிச் சான்று இல்லாமல் அவர் வாதிட்டிருந்தார்.
17. HALOT 2:647–48; Francis Brown, S. R. Driver, Charles A. Briggs, A Hebrew and English Lexicon of the Old Testament (Oxford: Clarendon, 1906), பக். 605.
18. உதாரணமாக லேவியராகமம் 18:3; 20:23; சங்கீதம் 106:35.
19. காண்க Richard Bauckham, Gospel Women: Studies of the Named Women in the Gospels (Grand Rapids: Eerdmans, 2002).
20. F. F. Bruce, The Acts of the Apostles: The Greek Text with Introduction and Commentary (2-ஆம் பதிப்பு; Grand Rapids: Eerdmans, 1952), பக். 296, போலி-கிளெமெந்துவின் பிரசங்கங்கள் (pseudoklementinische Homilien) யாக்கோபை “‘கண்காணிகளின் கண்காணி’ என்றும், எருசலேம் சபைக்கும், தெய்வீக ஏற்பாட்டால் ஒழுங்காக நிறுவப்பட்ட எல்லா இடங்களிலுமுள்ள எல்லாத் திருச்சபைகளுக்கும் தலைவர்” என்றும் குறிப்பிடுகின்றன என்று சுட்டிக்காட்டுகிறார்.
21. உயிர்த்தெழுந்த கிறிஸ்துவைச் சந்தித்தவர் (1 கொரிந்தியர் 9:1; 15:8; கலாத்தியர் 1:1, 15-17), சுவிசேஷத்தை அறிவிக்கும் பொறுப்பைப் பெற்றவர், மிஷனரி பணியின் பிரயாசங்களையும் பாடுகளையும் தாங்குகிறவர் (ரோமர் 1:1-5; 1 கொரிந்தியர் 1:1; 15:10; யூனியா பவுலோடு சிறையில் இருந்தாள், ரோமர் 16:7) என்று பவுல் ஒரு அப்போஸ்தலரை வரையறுக்கிறார். இந்தப் பணி கனிதருகிறது (1 கொரிந்தியர் 9:1; 15:10); “அடையாளங்களினாலும் அற்புதங்களினாலும் பலத்த செய்கைகளினாலும்” உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது (2 கொரிந்தியர் 12:11-12). சில மொழிபெயர்ப்புகள் ரோமர் 16:7-இல் இதை “யூனியாஸ்” (Junias) என்ற ஆண் பெயராக்குகின்றன. ஆனால் சான்றுகள் மிகப் பெரும்பான்மையாக “யூனியா” (Junia) என்ற பெண் பெயருக்கே ஆதரவாக இருக்கின்றன. **திருச்சபையின் முதல் ஆயிரம் ஆண்டுகளின் நம்பத்த-**

குந்த எல்லாச் சாட்சியங்களும் ஒருமனதாக யூனியாவை ஒரு பெண்ணாகவே காண்-கின்றன. காண்க Eldon J. Epp-இன் சிறந்த நூல், Junia: The First Woman Apostle (Minneapolis: Fortress, 2005), பக். 23–81.

22. **prostatis** (“தலைவி”) என்ற கிரேக்க வார்த்தை “அந்தஸ்தில் முன்னால்”, “நிற்றல்” என்பதற்-கான வார்த்தைகளால் ஆனது. இங்கே பொருந்தக்கூடிய, தொடர்புடைய புதிய ஏற்பாட்டு வார்த்தைகளின் எல்லா அர்த்தங்களும் தலைமைத்துவத்தைக் குறிக்கின்றன. தீத்து 3:8, 14-இலுள்ள “அக்கறை கொள்ளுதல்” என்ற அர்த்தம் இங்கே பொருந்தாது. C. K. Barrett, The Epistle to the Romans (New York: Harper & Row, 1957), பக். 283, “**புரவலர்**” (Patron) என்ற விளக்கத்தை எதிர்க்-கிறார்; ஏனெனில் “பெபேயாள் பவுலோடு இந்த உறவில் இருந்திருக்க முடியாது (அவன் சு-யாதீனனாகப் பிறந்தவன், அப்போஸ்தலர் 22:28).” புதிய ஏற்பாடும், பொதுவாகக் கிரேக்க இலக்கியமும், “உபகாரி” என்ற கருத்தையோ அவனுடைய செயல்களையோ வழக்கமாக வேறு வார்த்தைகளால் வெளிப்படுத்துகின்றன. அவை “நல்ல”, “செயல்” என்பதற்கான வழக்-கமான கிரேக்க வார்த்தைகளால் ஆனவை. ஒப்பிடுக லூக்கா 22:25; அப்போஸ்தலர் 4:9; 10:38; BDAG 405; LSJ 712; Payne, Man and Woman, பக். 62–63.
23. குறிப்பாகக் காண்க Epp, Junia, பக். 23–44, 69–78, மற்றும் Bauckham, Gospel Women, பக். 165–186.
24. இதைக் குறித்துக் காண்க Payne, Man and Woman, பக். 69–76.
25. Payne, Man and Woman, பக். 79–104, கலாத்தியர் 3:28-இன் கலாச்சார, வரலாற்று, இறையியல், இலக்கியச் சூழலில் 42 காரணங்களைக் குறிப்பிட்டு, இந்த வாசகத்தைச் சபையின் வாழ்க்-கையிலிருந்து பிரிக்கக் கூடாது என்று காட்டுகிறார்.
26. (சில வேதாகமங்களில் பயன்படுத்தப்படும்) “சுயாதீனமாக” என்ற மொழிபெயர்ப்பைத் தர-மான கிரேக்க அகராதிகள் ஆதரிக்கவில்லை. “ஆகிலும்” என்பது கோருகிற எதிர்நிலையை-யும் “சுயாதீனமாக” என்பது வெளிப்படுத்தவில்லை. சுயாதீனம் என்பது விசேஷமாகக் “கர்த்-தருக்குள்” பொருந்துகிற ஒன்றும் அல்ல.
27. காண்க Payne, Man and Woman, பக். 113–215, மற்றும் Philip B. Payne, “Wild Hair and Gender Equality in 1 Corinthians 11:2–16” (அவிழ்ந்த தலைமுடியும் 1 கொரிந்தியர் 11:2-16-இல் பாலினச் சமத்துவ-மும்), Priscilla Papers 20, எண் 3 (கோடை 2006): பக். 9–18.
28. Richard B. Hays, First Corinthians (Louisville: John Knox, 1997), பக். 131.
29. படிநிலை ஆதரவாளராகிய George W. Knight III-உம் இதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்; காண்க “Ehemänner und Ehefrauen: Eine Parallele zu Christus und der Gemeinde – Epheser 5,21-33 und Kolosser 3,18-19” (ஜெர்மன் மொழியில்), in Die Rolle von Mann und Frau, பக். 203–220.
30. Payne, Man and Woman, பக். 117–137, கிரேக்கத்தில் “தலை” (kephale) என்பதற்கு “மூலம்” என்பது ஒரு வழக்கமான அர்த்தமாக இருந்தது, ஆனால் “அதிகாரம்” அல்லது “தலைவர்” என்பது அப்-படி இல்லை என்று காட்டுகிறார்.
31. Payne, Man and Woman, பக். 319–397, இந்த மொழிபெயர்ப்பின் சரித்தன்மையை நிலைநாட்டுகிறார்.
32. A Greek–English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature, 3-ஆம் பதிப்பு (BDAG).
33. Henry Scott Baldwin, “An Important Word: αὐθεντέω in 1 Timothy 2:12”, in Women in the Church: An Analysis and Application of 1 Timothy 2:9-15 (பதிப்பாசிரியர்கள் Andreas J. Köstenberger, Thomas R. Schreiner; 2-ஆம் பதிப்பு; Grand Rapids: Baker, 2005), பக். 49–51. **2:12-இலுள்ள வார்த்தை தெளிவாக “அதிகா-ரம் செலுத்துதல்” என்று பொருள்படும் மிகப் பழமையான சான்று ஏறக்குறைய கி.பி. 370-ஐச் சேர்ந்தது (பேசில் (Basilius), கடிதங்கள் 69, வரி 45). பவுலின் காலத்தில் அது “ஆதிக்கம் செலுத்துதல்” என்றோ, அங்கீகரிக்கப்படாத அல்லது ஒப்படைக்கப்படாத “அதிகாரத்தைத் தனக்கு எடுத்துக்கொள்ளுதல்” என்றோ பொருள்படலாம். Payne, Man and Woman, பக். 361–397, இந்த வினைச்சொல்லின் பயன்பாடுகளையும் அர்த்தங்களை-யும், 1 தீமோத்தேயு 2:12-இல் அதன் பயன்பாட்டையும் ஆவணப்படுத்துகிறார்.**
34. Philip B. Payne, “1 Tim 2:12 and the Use of οὐδέ to Combine Two Elements to Express a Single Idea”, NTS 54 (2008): பக். 235–253, மற்றும் Philip B. Payne, “Οὐδέ Combining Two Elements to Convey a Single Idea: Further Insights”, in Missing Voices: Broadening the discussion on men, women, and ministry (Minneapolis: Christians for Biblical Equality, 2014), பக். 24–34.
35. உதாரணமாக கிறிசோஸ்தோம் (Chrysostomus), 1 தீமோத்தேயு 3:2 பற்றிய பிரசங்கம்; Grudem, Evangelical Feminism, பக். 80, அவர் ஜோசிஃபஸையும் (Josephus) ரபீக்களின் நூல்களையும் மேற்-கோள் காட்டுகிறார். “ஒரு மனைவியின் புருஷன்” என்பது “திருமணமாகாத ஒரு மனிதனை (இயேசு அல்லது பவுலைப் போல) மூப்பராக இருப்பதிலிருந்து விலக்கும் நோக்கமுடைய-தல்ல” என்று Grudem சரியாக வாதிடுகிறார். இதிலிருந்து தவிர்க்க முடியாதபடி விளைவது:

"ஒரு மனைவியின் புருஷன்" என்பது எல்லா மூப்பர்களையும் விவரிக்க முடியாது. "ஒரு மனைவியின் புருஷன்" என்பது "ஒவ்வொரு" உதவிக்காரருக்கும் அவசியமான தகுதி, ஆகவே பெண்களை விலக்குகிறது என்ற Grudem-இன் கூற்றுக்கு (பக். 263, குறிப்பு 107) இது முரண்படுகிறது. 1 தீமோத்தேயு 3:12-இன் கிரேக்கத்தில் அப்படிப்பட்ட வார்த்தை இல்லாதிருந்தும், Grudem தவறாக "ஒவ்வொரு" என்பதைச் சேர்க்கிறார். Douglas J. Moo, "The Interpretation of 1 Timothy 2:11-15: A Rejoinder", TJ 2 NS (1981): பக். 198–222, 211, "ஒரு மனைவியின் புருஷன்" என்பது "திருமணமாகாத ஆண்களையோ பெண்களையோ பதவியிலிருந்து அவசியமாக விலக்க வேண்டியதில்லை ... இந்தச் சொற்றொடர் தெளிவாகப் பெண்களை விலக்குகிறது என்று சொல்லுவது மிகையாகும்" என்று ஒப்புக்கொள்ளுகிறார். ஆனால் அதைத் தொடர்ந்து வரும் அவருடைய கூற்று, "பவுல் எழுதும்போது ஆண்களை மனதில் கொண்டிருந்தார் என்பதை இது சுட்டிக்காட்டுகிறது", ஒரே அர்த்தத்தில் மட்டுமே சரியானது: பலதாரமணம் செய்கிறவர்களையோ உண்மையற்ற ஆண்களையோ விலக்குவதைப் பவுல் நினைத்தார். ஆனால் எல்லாக் கண்காணிகளும் ஆண்களாக இருக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனையை அவர் நினைக்கவில்லை. **Thomas R. Schreiner**, "Philip Payne on Familiar Ground: A Review of Philip B. Payne, Man and Woman, One in Christ: An Exegetical and Theological Study of Paul's Letters", Journal of Biblical Manhood and Womanhood (வசந்தகாலம் 2010): பக். 33–46, 35, இதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்: "**1 தீமோத்தேயு 3:1-7, தீத்து 1:6-9-இலுள்ள மூப்பர்களுக்கான தகுதிகள், அவர்கள் ஒரு மனைவியின் புருஷர்களாக இருக்க வேண்டும் என்ற கூற்று உட்பட, பெண்கள் மூப்பர்களாக ஊழியம் செய்வதை அவசியமாகத் தாமாகவே விலக்குவதில்லை**."

36. இந்தப் பட்டியலில் வேறு எதற்கும் இரட்டை அர்த்தம் இல்லை. ஒப்பிடுக Payne, Man and Woman, பக். 445–459.

37. உதாரணமாக, இங்கே இருப்பதுபோலவே "எவனும்" (**tis**) என்ற அதே எழுவாயோடு: மாற்கு 8:34; 9:35; லூக்கா 9:23; 14:25-26; யோவான் 7:37-38; 9:31; 11:10; 12:26, 26, 47; 14:23; ரோமர் 8:9; 1 கொரிந்தியர் 3:12-15; 3:17; 5:11; 8:3, 10; 10:28; 14:24-25; 2 கொரிந்தியர் 10:7; கலாத்தியர் 6:3-5; 2 தெசலோனிக்கேயர் 3:14; 1 தீமோத்தேயு 5:8; 6:3-5; 2 தீமோத்தேயு 2:21; யாக்கோபு 1:5-8; வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 3:20.

38. Gordon P. Hugenberger, "Women in Church Office: Hermeneutics or Exegesis? A Survey of Approaches to 1 Timothy 2:8–15", JETS 35, no. 3 (1992): பக். 341–360, 360, குறிப்பு 78.

39. ஒப்பிடுக Armin D. Baum, "Paul's Conflicting Statements on Female Public Speaking (1 Cor. 11:5) and Silence (1 Cor. 14:34-35): A New Suggestion", Tyndale Bulletin 65.2 (2014): பக். 252–271.

40. Gordon D. Fee, The First Epistle to the Corinthians (rev. ed.; NICNT; Grand Rapids: Eerdmans, 2014), பக். 699; அம்புரோசியாஸ்டர் (Ambrosiaster) உட்பட, ஏறக்குறைய கி.பி. 375 அளவில்.

41. இது, பரிசுத்த வேதாகமத்தின் மூல வாசகத்தைத் தீர்மானிப்பதற்கான அடிப்படைக் கொள்கையின் ஒரு பயன்பாடு; இது பெங்கலின் (Bengel) முதல் கொள்கை என்று அறியப்படுகிறது. அது சொல்லுவது: "மற்ற எல்லா வாசகங்களின் தோற்றத்தையும் மிகச் சிறப்பாக விளக்கும் வாசகமே மிகவும் சாத்தியமாக மூல வாசகம்." காண்க J. C. F. Steudel, பதிப்., Gnomon of the New Testament by John Albert Bengel (மொழிபெயர்ப்பு James Bandinel; மறுபதிப்பு Edinburgh: T. & T. Clark, 1858), தொகுதி 1, பக். 13–19.

42. வேதாகமத்தின் பிழையின்மை குறித்த சிக்காகோ அறிக்கையின் (Chicago Statement) பிரிவு 10 சொல்லுவது: "ஆவியின் ஏவுதல் கண்டிப்பாகப் பேசினால் வேதவாக்கியத்தின் மூலப் பிரதி வாசகத்துக்கு மட்டுமே பொருந்துகிறது என்று நாங்கள் உறுதிப்படுத்துகிறோம்; தேவனுடைய முன்னேற்பாட்டில் அதைக் கிடைக்கிற கையெழுத்துப் பிரதிகளிலிருந்து மிகுந்த துல்லியத்தோடு கண்டறிய முடியும். மேலும், பரிசுத்த வேதாகமத்தின் நகல்களும் மொழிபெயர்ப்புகளும் மூலத்தை எந்த அளவுக்கு உண்மையாக வெளிப்படுத்துகின்றனவோ அந்த அளவுக்குத் தேவனுடைய வார்த்தையாக இருக்கின்றன என்று உறுதிப்படுத்துகிறோம்." அதேபோலப் பிரிவு 6 சொல்லுவது: "முழு வேதாகமமும் அதன் எல்லாப் பகுதிகளும், மூலத்தின் வார்த்தைகள்வரை, தெய்வீக ஏவுதலினால் கொடுக்கப்பட்டன என்று நாங்கள் உறுதிப்படுத்துகிறோம்." ஆகவே இங்கே ஆவியின் ஏவுதல் மூல வார்த்தைகளுக்கு மட்டுமே உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது, பின்னாளைய சேர்க்கைகளுக்கு அல்ல.

43. D. B. Wallace, "Reconsidering 'The Story of Jesus and the Adulteress Reconsidered'", NTS 39 (1993): பக். 290–296; D. A. Carson, The Gospel according to John (PNTC; Grand Rapids: Eerdmans, 1991), பக். 333, எழுதுகிறார்: "அதை [யோவான் 7:53–8:11] உள்ளடக்கிய [கையெழுத்துப் பிரதிகளில்] வாசக மாறுபாடுகள் மிக அதிக அளவில் காணப்படுகின்றன. ... இடம்பெறும் இடங்களின் பன்முகத்தன்மை இந்த வசனங்கள் மூலத்தைச் சேராதவை என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது." ஆனால் அதே Carson, அதே கொள்கைகளை Fee 1 கொரிந்தியர் 14:34-35-க்குப் பயன்படுத்துவதை முரண்-

பாடாக “பலவீனமானதும் ஊகமானதும்” என்று அழைக்கிறார்: “‘Silent in the Churches’: On the Role of Women in 1 Corinthians 14:33b–36”, in: Recovering Biblical Manhood and Womanhood, பக். 140–153, இங்கே பக். 142.

44. உதாரணமாக, இரண்டு வாசகங்களிலும் காணப்படுபவை: பல வாசக மாறுபாடுகள், கையெழுத்துப் பிரதிகளில் வெவ்வேறு இடங்கள், புத்தகத்தின் ஆசிரியருக்கு வழக்கமில்லாத சொல்வழக்கு, சிந்தனை ஓட்டத்தில் அல்லது தலைப்பில் ஒரு இடைவெட்டு, நகலெடுப்பவர்கள் ஒரு வாசகப் பிரச்சினையை அறிந்திருந்தார்கள் என்று காட்டும் ஓரக் குறியீடுகள் அல்லது ஓரக் குறிப்புகள். மேலும், புதிய ஏற்பாட்டின் மிக முக்கியமான கையெழுத்துப் பிரதியாகிய Codex Vaticanus, இரண்டு நிகழ்வுகளிலும் – அந்தந்தப் பகுதி தொடங்கும் இடத்திலேயே – ஒரு வாசக மாறுபாட்டுக்கான குறியீட்டைக் கொண்டிருக்கிறது. Payne, Man and Woman, பக். 232–256, இந்த அம்சங்களை விளக்குகிறார்.

45. இந்தப் பகுதி இந்த அதிகாரத்திலுள்ள வார்த்தைகளை, பவுலுக்கு அந்நியமான அர்த்தத்தில் பயன்படுத்துகிறது. சபையில் போதனையின் நோக்கத்துக்கு இந்த வாசகம் முரண்படுகிறது. “நியாயப்பிரமாணமும் சொல்லுகிறபடியே” என்ற சொற்றொடர் பவுலின் இறையியலுக்கோ நடைக்கோ பொருந்தவில்லை. பவுல் வேறு இடங்களில் ஆதரித்து நிற்கிற ஒரு பலவீனமான சமூகக் குழுவை (பெண்களை) அது கீழ்ப்படுத்துகிறது. அதன் சொற்களஞ்சியம், பின்னாளைய வாசகமாகிய 1 தீமோத்தேயு 2:11-15-இன் சொற்களஞ்சியத்தை ஒத்திருக்கிறது. 1 கொரிந்தியரில் இந்த வசனங்கள் மட்டுமே “சபைகளிலுள்ள” மனிதர்களை நோக்கிச் சொல்லப்படுகின்றன. மேலும், இப்படிப்பட்ட ஒரு சேர்க்கைக்கான ஒரு வெளிப்படையான நோக்கத்துக்கு இந்தப் பகுதி பொருந்துகிறது: பெண்களை மௌனமாக்குதல். Payne, Man and Woman, பக். 257–265, இந்த விலகல்களை விளக்குகிறார்.

46. Joseph A. Fitzmyer, First Corinthians (New Haven: Yale, 2008), பக். 500. Kim Haines-Eitzen, The Gendered Palimpsest: Women, Writing, and Representation in Early Christianity (New York: Oxford, 2012), பக். 62, இதை “இன்றைய ஏறக்குறைய எல்லா அறிஞர்களையும்” குறித்துச் சொல்லுகிறார். குறைந்தது அறுபத்திரண்டு வாசக ஆய்வுகள் இது பின்னாளைய சேர்க்கை என்று வாதிடுகின்றன. ஒப்பிடுக Payne, Man and Woman, பக். 226–227; அதற்கான காரணங்கள் பக். 225–267; Fee, First Corinthians, பக். 780–792.